

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

జూలై 2024

వెల - ₹ 10.00

సాయిబాబా

శాస్త్రాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

సంపటి: 42 సంచిక: 03

గురు పూర్ణిమ (21 - 07 - 2024) సందర్భంగా ‘సాయిబాబా’
పత్రిక పారకులందికీ నుభాకాంక్షలు!

ఈ నెల పండుగలు

జూలై 04 - శ్రీ స్వామి వివేకానంద ఆధ్యాత్మిక ప్రశ్నలు

జూలై 21 - గ్రీగ్ పుంచిముషి

“నకల సృష్టికి తండ్రి ఆ భగవంతుడే! తండ్రి ధర్మాన్నను సలించి ఆయన సర్వులకూ తిండి, వెలుగు, గాలి, సివాసంఘలమూ ప్రసాదించాడు. సత్కాన్నరసి తెలుసుకోగల మేధాతక్తి, మనకు ఉత్తమ జీవిత విధానం తెలిపే దివ్యపురుషులను అనుగ్రహించాడు. అటువంటప్పుడు 'నా మతమే సత్కమైనది, మిగిలినవన్ను తుచ్ఛమైనవే' అంటే ప్రేమమయుడు, సర్వజ్ఞుడు అయిన భగవంతుణ్ణి మానవమాత్రుడికంటే హీనుడుగా తలచినట్టేకదా! అలా అనేవాలికి భగవంతుడు ప్రేమమయుడన్న నమ్మకం లేదన్నమాట. అట్టివాలికి మతప్రచారం చేసే హక్కు లేదన్నమాట. తన బిడ్డలలో కొందలికి మాత్రం శాశ్వత సుఖానికి బాట చూపి, మిగిలిన బిడ్డలను శాశ్వత నరకాగ్ని పాలయ్యేలా చేసేవాడు మానవాధముని కంటే హీనుడు, అన్నలైన సైతానూ అవుతాడుగాని ప్రేమమయుడైన భగవంతుడెలా అవుతాడు?

భగవంతుడు సర్వజ్ఞుడు. ఏ జీవి ఏ మతానికి చెందాలో ఆయనకు తెలుసు. అది మరిచి అందర్నీ తన మతంలోకే మార్చాలని తలచేవారు భగవంతుని అజ్ఞానాన్ని సవలంపజ్ఞాస్తునారన్నమాట. ఇది విశ్వాసమా?”

పురాజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భిర్యాజ

సాయి గురువు వీరాంగ్ని

గురువ్వార్థిలు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

మా నవుడు తన బాల్యంలో చిన్న చిన్న మాటల దగ్గర నుంచి జీవితంలో సర్వ విషయాలను మరొకరు నుండి నేరుకుంటాడు. ఇందులో భాగంగా ప్రకృతి నుండి వైజ్ఞానిక విషయాలు తెలుసుకోవడానికి కూడా మరొకఱ బోధ అవసరమౌతుంది. అదే ప్రకృతి నుండి పారమార్థిక విషయాలను కూడా నేరుకోవడం మానవుడు ఉత్తమమైన గురువుల వద్ద నేర్చువలసిందే. భాగవతంలోని అవధాత-ఉద్ధవగీతలో సాక్షాత్కార్త్తు శ్రీకృష్ణుడి చేత కూడా ప్రశంసించబడిన పూర్వ పురుషుడు- తాను ప్రకృతిలోని 24 మంచి గురువుల నుండి ఏమి నేట్లి పరిపూర్వుతను సాధించాడో చెబుతాడు. దానినే పరమ ప్రామాణికంగా శ్రీ కృష్ణుడు ఉద్ధవనికి బోధిస్తాడు. తిలిగి ఆ బోధి మొదటి రెండు దత్తాత్రేయ అవతారాల చరిత్ర సంపుటమైన శ్రీ గురుచరిత్ర మనకు బోధిస్తుంది. మూడవ దత్తాత్రేయ అవతారమైన శ్రీ మాణిక్యప్రభువు కూడా తిలిగి జ్ఞానములానే ఆర్జించినట్లు తన భక్తులతో చెప్పారు.

పారమార్థిక జ్ఞానమే లేని పామరజీవితం అసూయ, దేవషము, మమకారము మొదలైనవాటిని పెంపాంబించి, ఇటువ్యక్తిని, అటుసమాజాన్ని కూడా తారుమారు చేస్తుంది. జీవితానికి ఏకైక లక్ష్మిమైన శాంతి, తృప్తి కొంచెన్నా తోంగి చూడవు. అమావాస్యానాడు ఆకాశములో యథాపూర్వంగా చంద్రమండలం వున్నప్పటికీ సూర్యుని కాంతి భూమిపైకి ప్రతిజంజించనందువల్ల అగోచరమవుతుంది. అలానే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని మన జీవితాలలో ప్రతిజంజించే గురుస్వరూపం లభ్యంకాకపోతే మానవజీవితం సాగర మధ్యంలో చిక్కిన చిక్కాచి, నావికుడు లేని నోక లాగా

వుంటుంది. ఏతనంతవిశ్వం పైనచెప్పినమహానీయులందలికీ గురుస్వరూపమై బ్రహ్మజ్ఞానులుగా చేసిందో, శాంతి తృప్తులను వారి రూపంలో మూసపాశిందో అట్టి ప్రకృతి పామరులపాలిట దుఃఖసాగరంగా పరిణమిస్తుంది.

ఈ సృష్టిలోని అసంఖ్యాకమైన జీవులలో అదృష్టవశాత్తు వివిధ స్థాయిలలో ఆధ్యాత్మిక పరిపాకంగలవారు కూడా వుంటారు. పూర్వగురుని సాన్నిధ్యం ప్రతివారికి లభ్యంకానప్పటికీ శాంతితృప్తులు కుబిర్భే ఆధ్యాత్మిక జీవనమొకటి పున్నదనని మనకు తెలిపేవారు కొందరుంటారు. ఇట్టివారి సాంగత్యం శుద్ధపాడ్యమి నుండి నానాటికి అజివ్యాది చెందే చంద్రకళలవలే మన జీవితాల్లోకి ఆత్మజ్యోతిని ప్రసలింపజేస్తుంది. ఈ వికాసం పూర్వగురు సందర్శనంతో పరిపూర్వుమౌతుంది. ఈ రహస్యాన్ని తెలుపుతుంది గురుపూర్విమ.

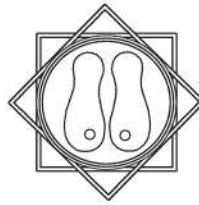
పూర్వజిన్న సుకృతం వలన పూర్వగురుని సాంగత్యం ఎందలికో కలగవచ్చు. కానీ వారి వారి పరిపాకాన్ననుసలించి మాత్రమే వేరు వేరు సద్గురు భక్తులు ఫలితాన్ని పాందుతారు. అంతేకాదు పూర్వగురుని సాంగత్యం జీవితంలోని కష్టసుఖాలు అనే ముబ్బుతెరల మాటున మరుగవ్వనిప్పుకుంటే వారి సాంగత్య ప్రభావం వలన--చంద్రుని ప్రభావం వలన కలువకు వలె, చెట్లు సాంగత్యంవలన కాయ పండించేనట్లు-- అట్టి దృఢబక్తుల పాత్రత పెరుగుతుంది. ఈ వికాసములోని దశలను చంద్రకళలతో వోలిస్తే పూర్వవికాసం కలిగిన దశను పున్నమితో పోల్చవచ్చు. అట్టి స్థితిపై తీవ్రమైన ఆకాంక్షకలిగి భక్తుని జీవితాన్ని వుంచగలిగినప్పుడే గురుసేవలో అట్టి సైర్యం చిక్కుతుంది.

మిగతా 22వ పేజీలో

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక ప్రేజ్ఞనిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి: 42

జూలై - 2024

సంఖిక: 03

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

విషయ సూచిక

01.	సాయి అవతరణ మానవాళికి గురుపూర్విమ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూజ్య	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
03.	పూజ్య శ్రీ మాస్టర్ గారి కార్యాచిక్	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	06
04.	పూజ్య శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి తృతీయ ఆరాధనా మహాత్మవము	శ్రీమతి టి.పద్మావతి	09
05.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీమతి రేవతి	11
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	14
07.	బుద్ధ ధ్యాన ప్యాదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	17
08.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	19
09.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	23
10.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి ఎం. అన్నపూర్ణమ్మ	26
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ శ్రీనివాస్	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550

www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా. ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00

సంపత్తుర చందా : ₹ 100-00

యాద్వితీ

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న : - “మీరు సాయిని పూజిస్తున్నా ఆయన మీ కష్టాలు తొలగించలేదు గదా? ఆయనను విడచి గ్రహశాంతులు చేసే కష్టాలు తొలగుతాయి” అంటున్నారు కొందరు, ఇది ఎంతవరకు నిజం ?

- ఒక పారకుడు

జవాబు : - కష్టసుఖాలు పూర్వపుణ్య పాపాల ఫలితాలే. గడియారం, ప్రాద్యును సూచించినట్లు, జాతకంలోని గ్రహాలు మన పూర్వపుణ్య పాపాల పాశ్చు, క్రమము కొంతవరకే సూచించగలవు. గడియారంలో ముల్లు తిప్పేస్తే పాద్యకూడ తిలిగిపేటుందా? కనుకనే యితర మతాలలో గ్రహశాంతులన్నవిలేవు. నేరం చేసినవాడు శిక్ష అనుభవించడం ధర్మంగాని అతడు పోలీసులను, న్యాయమూర్తులనూ తృప్తి పరచి శిక్ష తప్పుకోవడం న్యాయమా? ఈ గ్రహాలన్నీ ఆ దేవుని బంట్లే - పోలీసులు, న్యాయమూర్తులు ప్రభుత్వం యొక్క నేవకులైనట్లు. కర్మనుసలించి ఫలితాన్ని సూచించేలా దైవం వాటిని శాసించాడు. మనం చేసిన పూజల వలన దైవశాసనాన్ని కాదనగలమా? కాకుంటే ప్రభుత్వమే ఒక నేరస్తునిలో కళ్లన పరితాపానికి, పరివర్తనకూ మెచ్చి శిక్ష కొంత తగ్గించవచ్చు. అలానే సృష్టియంతటికే ప్రభువైన భగవంతుడు గూడ! మనం మన పూర్వ పాపాలకు ఆయన న్యాయంగా అంటే సర్వజీవులమైన సమానమైన ప్రేమతో - మనకు విధించిన శిక్షను హృదయ పూర్వకముగా స్వీకరించి ఓలిమితో, ఆయన ధర్మపరతపట్ల, కరుణ పట్ల పూర్ణ విశ్వాసంతో అనుభవిస్తూ, మన పూర్వకర్మ దోషాన్ని అలా అనుభవం ద్వారా కడిగి వేసుకొనే అవకాశమిచ్చినందుకు ఆయనకు కృతజ్ఞత తెల్పుకుంటూ, విడవక ఆయనను ప్రార్థిస్తూంటే, మనలో కళ్లన పరివర్తన వలన మన ధర్మబుధికి మెచ్చి

జాలిచెంబిన ఆ ప్రేమమయుడు తనకై తానే ఆ శిక్షను తగ్గిస్తాడు; పూర్తిగా రద్దు చేయడు. కారణం, అలా చేసే యిక జీవులన్నీ పాపాలే చేసి, శిక్ష అనుభవించబోయేముందు దైవాన్ని ప్రార్థిస్తారు! ఇక న్యాయమేవ్వరూ పాటించక, సాటి జీవులందర్నీ హింసిస్తుంటారు. కనుక ఆయన కర్మఫలాన్ని రద్దు చేయనందుకు ఆయనకు కృతజ్ఞతలే తెల్పుకోవాలి. ఆ భగవంతుడే సద్గురువు సాయి, కనుక సీ విశ్వాసమే సరియైనది. సాయి చెప్పినట్లు ఓలిమి, నిష్పలతో, అవగాహనతో సాయిని ప్రార్థించాలి. గ్రహశాంతులే నిజమయితే పాండవులు, రాముడు, హరిశ్వరంద్రుడు ఎందుకు కష్టాలు పడతారు? ఇలాంటి అజ్ఞాన పూర్వకమైన కోలకలతో వివిధ దేవతలను ప్రార్థించేవారు అజ్ఞాలని, వారి పాత్రతను బట్టి వారికి ఫలితమివ్వపలసినది అద్వయుడు (ఒక్కడే) అయిన భగవంతుడేనని భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు చెప్పాడు. తపస్సుతో కర్మదీపం తొలగించుకోవచ్చ. తపస్సుంటే అవగాహన, ఓలిమిలతో కలినమైన కష్ట జీవితాన్ని అంగీకరించి, భగవంతుజ్ఞి ప్రార్థించడమే! అట్టి నిశ్చలబ్రక్తితో సాయిని ప్రార్థిస్తుంటే సాయి చాలా వరకూ కష్టం తగ్గిస్తారని వారి చలత నిరూపిస్తున్నది. సీకు సలహా యిచ్చినవారు సాయిని మించిన జ్ఞాని కాదుకదా? ‘శ్రీ సాయి ప్రబోధామృతము’ చదివి మననం చేసే సీ మనస్సు స్థిరమవుతుంది. ●

(ఆక్టోబర్ 2016 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

పూజ్య శ్రీ యొగ్రసిల్

గారి కార్యాలయ

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగారు కార్యాభిక్ష అసామాన్యము. ఆయన ఏదైనా కార్యం తలపెట్టినప్పుడు అందరికీ శ్రేయస్కరమనిపిస్తే, ప్రారంభంచేవారు. సంకల్పించిన పనిని సాధించేవరకూ కృషి చేస్తునే వుండేవారు. మాటల సందర్భంలో ఆయనే ఒకసాధి యిలా చెప్పారు: “ఎవరైనా సరే, ఏ పనైనా చేయదలచుకున్నప్పుడు ఆ పనిని గులించి క్షుణ్ణింగా ఆలోచించాలి. ఆ పని వలన కలిగే లాభసప్తాలను, కష్టసుఖాలను గులించి క్షుణ్ణింగా తెలుసుకోవాలి. తరువాత ఆ పని చేయగలమా లేదా అనేటి ఆలోచించి చేయగలమని అనుకున్నప్పుడే ప్రారంభించాలి. ప్రారంభించిన తరువాత పూర్తిచేయాలి. అప్పుడే తలపెట్టిన పనికి సార్థకత.”

పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగారులోని ప్రత్యేకత ఏమిటంటే ఆయన చెప్పినదే చేశారు, చేసినదే చెప్పారు. ఆయన ఏ పనైనా ఎవలి సహాయ సహకారాలు లేకుండా తాము చేయగలమని అనుకుంటేనే ప్రారంభించేవారు. ఎవలి మీదనో ఆధారపడి ఏ పనైనా చేయదలచడం ఆయనకు ఏ మాత్రమూ అభమతము కాదు. ‘ఎవరైనా సహాయపడితే మంచిదే, పడకపోయినా మంచిదే, మనం ప్రారంభించిన పనిని మనమే చేసుకోవాలి’ అనేదే వారి అభప్రాయము. అవి స్వంతపనులైనా కావచ్చు, బాబా పనులైనా కావచ్చు.

పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగారు శ్రీ శిలాండ్రీ సాయినాథుని వద్ద చివ్యానుభూతిని పొందిన తరువాత అట్టి స్థితిని ప్రసాదించిన శ్రీ సాయినాథుని తమ గురువుగా ఎంచుకున్నారు. అప్పటినుంచి బాబాను గులించి ఇంకా ఇంకా తెలుసుకోవాలన్న తపనతో ప్రతి శని, అదివారాల్లోనూ, ఇతర సెలవు దినాలలోనూ శిలాండ్రీ వెళ్ళేవారు. బాబా దర్శనార్థం శిలాండ్రీకి వచ్చే భక్తులను వారి వారి అనుభవాలను గులించి అడిగి తెలుసుకునేవారు. ఎన్నో సంపత్తురాలుగా శిలాండ్రీ సాయి సేవలో నిమగ్నమై వున్న శ్రీ శివనేశన్ స్వామి వారిని అడిగి బాబా గూర్చిన ఎన్నో విషయాలను సేకలించారు. బాబా సశరీరులై వున్నప్పుడు వారిని ప్రత్యక్షంగా సేవించిన స్వానిక భక్తులకు సాయిబాబాతో గల అనుబంధాన్ని గూర్చి వారి పిల్లలను అడిగి ఎన్నో విషయాలను తెలుసుకున్నారు.

అంతేకాదు, సాయి దేహధారులై వున్నప్పుడు వారిని సేవించిన భక్తుల కుటుంబాలు ఎక్కడెక్కడ వున్నాయోనని విచారించి ఆయనాలు ప్రదేశాలకు వెళ్ళివారి వారసులవద్ద బాబాగూర్చి తెలుసుకునే వారు. అలా చేయడంలో ఆయన ఎన్నో వ్యయప్రయాసాలకోర్చారు. సాయిబాబాను ప్రత్యక్షంగా సేవించిన ఒక వృద్ధుని కలుసుకోడానికి ఆయన వున్న వూరికి వెళ్ళినప్పుడు పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగారు మూడు రోజులు ఉపవసింపవలసి వచ్చిందట. అయినప్పటికీ ఆయన ఏమీ

చలించలేదు. చివరకు ఆ వయో వృద్ధుని కలుసుకొని బాబా గూళ్ళున విశేషాలను నేకలించారు. ఆయన అంత శ్రమ పడడానికి కారణం తమ గురువును గూళ్ళి యింకా యింకా తెలుసుకోవాలన్న ఆకాంక్ష.

శ్రీ సాయినాథుని సన్నిధిలో అంతులేని ఆత్మానందాన్ని అనుభవించిన పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగాలికి ఆయనను సశరీరులుగా దల్చించలేకపోయానని బాధ కలిగింది. అందుకని అంతటి గొప్ప మహాత్ములు ఉన్నారేమోనని, వారి దర్శనమైనా అనుగ్రహించమనీ శ్రీ సాయిబాబును ప్రార్థించారు. అప్పటి నుంచి అంతటి మహాత్ములకోసం అన్వేషించి ఎంతామంచిని దల్చించారు. అట్టి మహాత్ములందరూ కూడా పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగాలిని విశేషంగా అనుగ్రహించారు. ఈ వివరాలన్నీ ‘నేను దల్చించిన మహాత్ములు’ అన్న పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగారు రచించిన గ్రంథాలలో చూడవచ్చు.

ఆయా మహాత్ములను దల్చించడానికై ఆయన ఎన్నో ప్రదేశాలకు వెళ్ళేవారు. ఎంతగానో వ్యయప్రయాసాలకోర్చారు. ఒకసారి ఆయన ఒక మహాత్ముని దర్శనానికి ఒబ్సర్వోర్ ప్రయాణం చేస్తున్నారు. ఆ వాహనాన్ని అందుకునే ప్రయత్నంలో ఆయన ఉదయం ఉపాహారం తీసుకోలేక పాశయారు. ఆకలి లేని కారణంగా ఆ క్రిందటి రాత్రికూడా ఆయన భోజనం చేయలేదు. ఆ రోజు మధ్యాహ్నం రెండు గంటల ప్రాంతంలో దాల మధ్యలో ఒకచోట బస్సు ఆగిపోయింది. అప్పుడప్పుడే బస్సు కబిలే సూచనలేపి కనిపించలేదు. పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగాలికి విపరీతంగా ఆకలి వేస్తున్నది. భోజనం దొరుకుతుందేమోనని ప్రక్కన కనిపించిన పల్లిటూలికి నడిచి వెళ్ళారు. ఆ ఊలలో ఒకే ఒక్క చిన్న పాశటల్ కనిపించింది. వెళ్ళి విచారించగా పాశటల్ యజమాని భోజనం లేదన్నాడు. మరేదైనా వుంటే వడ్డించమని పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగారు అతనిని అడిగారు. అతను యింకేమీ కూడా లేవన్నాడు. తమకు బాగా ఆకలి వేస్తున్నదని, కొంచెమైనా యింకేదైనా వుంటే పెట్టమనీ పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగారు అడిగారు. అతనికి మాస్టరుగాలి పలిస్తుతి చూసి జాలివేసి క్రిందటి రాత్రి మిగిలిపాశయన అన్నం కొంచెం పునుదని చెప్పాడు. “ఏమీ ఫరహాలేదు, డానినే వడ్డించు!” అన్నారాయన. అతను అలాగే చేశాడు. తీరా మాస్తే ఆ

అన్నం పాడైపాశయ వుంది. షైగా దానిలో పురుగులు కూడా కనిపించాయి. పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగారు దుర్మాసనతో ఉన్న అన్నంలో పురుగులు ఏలవేసి నిల్వకారంగా స్వికలించారు!

అలాగే నైమిశారణ్యంలో విడిది చేసిన శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ దర్శనం కోసం వెళ్ళినప్పుడు ఎనిమిది మైళ్ళు నడువపలసి వచ్చింది. అక్కడికి వెళ్ళాక కూడా టీ, జస్పెట్లతో ఆకలి తీర్చుకోవలసి వచ్చింది. గడ్డకట్టే చలిలో ఏ ఆచ్ఛాదనా లేకుండా రాత్రింతా గడుపవలసి వచ్చింది. అమ్మ దర్శనార్థం వెళ్ళినప్పుడు పడిన ఇబ్బందుల గులంబి ఆయన చెబుతుంటే బాధ వేస్తుంది. కానీ పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగారు మాత్రం అమ్మను దల్చించినప్పటి విషయాలు ఆనందం ప్రస్తుతమవుతుంటే ఎంతో ఉత్సాహంతో చెప్పేవారు. అలాగే శ్రీ రాఖాడీ బాబా దర్శనానికి వెళ్ళినప్పుడు ఆయన కొన్ని మైళ్ళు నడువపలసి వచ్చింది.

అంతేకాదు, ఆయన ఇతర మతాలకు చెంబిన మహాత్ములను గూళ్ళి తెలుసుకోవాలన్న ఆకాంక్షతో ఇతర మతాలలోని ఎంతోమంది మహాత్ముల చలిత్తలు చబివారు. అలాగే వైజ్ఞానిక శాస్త్రవేత్తలు ఈ సృష్టి గులంబి ఏమి చెప్పారోనని, వారు చెప్పినదానికి, ఆధ్యాత్మికతకు సంబంధం పున్సుదేమోననే జిజ్ఞాసతో వైజ్ఞానిక శాస్త్రవేత్తలు రచించిన ఎన్నో గ్రంథాలను చబివారు. ఆయన తమ విధులను నిర్వర్తిస్తూనే లక్షల గ్రంథాలను చబివారంటే ఆతిశయోక్తి కాదు.

సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథుని గూళ్ళి తెలుసుకోవడమేగాక తమకు లభించిన శేయస్తును అందరూ పొందాలనే ఆకాంక్షతో తమకు తెలిసిన వారందరికి సాయిబాబా మహాత్ముం గూళ్ళి చెప్పిసాగారు. ఆయన చెప్పిన విషయాలకు ప్రభావితులై ఎందరో ఆయన వద్దకు వచ్చి బాబా గూళ్ళి తెలుసుకొనేవారు. పిల్లలు - పెద్దలు, స్త్రీలు - పురుషులు, నిరక్షరాస్యులు - ఉన్నత విద్యాధికులు ఎవరు వచ్చినా వారి వారి స్తాయికి తగినట్లు బాబా గూళ్ళి వివలంబి చెప్పేవారు. తరువాత ఆయనను ఎంతోమంది బాబా గూళ్ళి ప్రవచించమని ఆహ్వానించసాగారు. ఎవరు ఎక్కడకు పిలిచినా వెంటనే సంతోషంతో ఆయన అంగీకలించేవారు. అలా ఆహ్వానించినవారు తమకు ఎటువంటి ప్రయాణ సౌకర్యాలు గాని, వసతులు గాని ఏర్పరచకపాశయనపుట్టికి ఆయన అవేషి పట్టించుకునేవారు కాదు. తమ గురువు

గూళ్లి పదిమంచికి తెలియజెప్పాలని సంకల్పించారు గనుక ఆ కార్యాభిక్షలో ఎవరి సహాయమూ అర్థంచడం గాని, అసొకర్యాలను పట్టించుకోవడంగానీ చేసేవారు కాదు. ఆయన ఎన్నోసార్లు సాధారణ రైలుబాగీలో కూర్చోడానికి అవకాశం లేకపోయినా, క్రికెటసిన జనం మధ్య కూర్చోడానికి కూడా చోటులేక నిలబడే ప్రయాణం చేసేవారు. కొన్నిచోట్లకు నడిచి వెళ్లారు, మరికొన్ని చోట్లకు సైకిలు మీద, లిఫ్టాల మీద, స్కూలర్ మీద కూడా ప్రయాణించిన సందర్భాలు కూడా వున్నాయి.

సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథుని గూళ్లి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సత్పంగాలు చేస్తున్న సమయంలో ఆంధ్రదేశంలో సాయిబాబా గూళ్లి పెద్దగా తెలియదు. అందులోనూ సాయిబాబా అంటే ముఖ్యం మహాత్ముడనే సంశయం కూడా చాలామంచికి కలిగేది. ఆయన మహిమల గూళ్లి బిన్నవారు కొందరు, ఆయనను కూడా ఏదో గారడీ చేసే వ్యక్తిగానే - అంటే కపట సాధువుగానే తలచేవారు. అటువంటి పరిస్థితులలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు బాబాను గూళ్లి ప్రచారం చేయడానికి ఎంతో వ్యతిరేకతను ఎదుర్కొపలసి వచ్చించి. ఎన్నో విమర్శలు కూడా ఆయన ఎదుర్కొన్నారు. కానీ తాము ఎంతగానో నమ్మిన గురువు ఔన్నత్యం గూళ్లి ప్రపంచానికి ఎరుకపరచడానికి ఆయన ఏమాత్రం వెనుకంజ వేయలేదు. కలిపురుషుని వికృత వైఖలి విజ్ఞంజస్తూ ధర్మప్రష్టత పెచ్చు పెరుగుతున్న ఈ రోజుల్లో ఆయన అందుకు విరుగుడుగా సాయి మహాత్మాన్ని గూళ్లిప్రచారం చెయ్యడం ఒక్కటే అత్యంత బలీయమైన సాధనమని తలచారు. అందుకని ఈ ప్రచారయజ్ఞాన్ని అత్యంత దీక్షతో ఆయన కొనసాగించారు. నాస్తికులు ఈయన పద్ధతిని వ్యతిరేకించి ఆయనతో వాదప్రతివాదనలు జిలపారు. కానీ నిర్దప్పమైన ధర్మసాధనమైన భగవత్తత్త్వాన్ని, సాయి తత్త్వాన్ని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నిరూపించినదానికి వారు నిలబడలేకపోయారు. కొందరు ఆస్తికులు కూడా శ్రీ సాయిబాబా మహాత్ముడు కాదని, ఆయనను ఆరాధించడం అవివేకమని విమల్యంచేవారు. తమ దగ్గర యిట్టి అభప్రాయాలు వెలిబుచ్చినవారికి ఆయన శ్రీసాయిబాబా యెక్క ఔన్నత్యాన్ని గూళ్లి తెలియజెప్పేవారు. ఆయన ద్వారా బాబా లీలలను, తత్త్వాన్ని తెలుసుకొని వారందరూ

సాయి భక్తులు అయ్యేవారు. ఆయన వెనుకగా విమల్యంచిన వారి మాటలను ఆయన పట్టించుకునేవారు కాదు.

ప్రారంభంలో ఆయన చేసే సత్పంగాలకు గాని, ఉపన్యాసాలకు గాని ఎక్కువమంచి వచ్చేవారు కాదు. కానీ క్రమకుమంగా సంఖ్య పెలిగి ఆయన ఉపన్యాసాలకోసం ఎంతోమంచి ఎదురుచూచేవారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఊపిలి సలపనంతగా తమ గురువైన సాయినాథుని గూళ్లి తెలియజెస్తూ జీవితాంతం తమ ప్రచారోద్యమాన్ని నిర్విష్టమైంగా కొనసాగించారు. ఆయన అవిరామక్కి పటితంగా నేడు ఊరూరా, వాడవాడలా, దేశ విదేశాలలోనూ కూడా ఎన్నో కోట్ల మంచి సాయిభక్తులై శ్రీ సాయిబాబాను తమ సరవస్వంగా భావిస్తున్నారు. విశేషంగా ఆరాధిస్తున్నారు. ఎన్నోచోట్ల బాబా మంచిరాలు నిర్మించబడ్డాయి.

మొదటి నుండి ఆయన తత్త్వం అటువంటిదే. యమ్.ఎ. చదవాలని ఆయన సంకల్పించినప్పుడు డబ్బులు లేకపోయినా కేవలం రెండు జతల బట్టలతోనూ, కాళ్ళకు చెప్పులు లేకుండానూ, పుస్తకాలు లేకుండానూ కూడా ఆయన తమ చదువును పూర్తిచేశారు. అలాగే ఐ.ఎ.ఎస్. చదువు తనకు ఇష్టం లేదని చెప్పినప్పుడు వారి రెండవ అన్నగారు “నువ్వు చదవలేవని అలా అంటున్నావు. నిజంగా నువ్వు పూర్తిచేయగలిగితే, ఆ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడవైనిరూపించు”, అన్న సహాలు ఎదుర్కొని కేవలం రెండు నెలల సమయంలోనే చబిని, ఆ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులై, ఆ పదవి లభించినా ఏ మాత్రం సంకోచించకుండా పరిత్యజించారు.

పైన చెప్పుకున్న విషయాలను గమనిస్తే ఆయన కార్యాభిక్ష ఎంతటిదో మనకు అవగతమౌతుంది.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని మానవుడిగానే చూసినట్లయితే ఆయన అవిరామ కార్యాభిక్షాదక్కుడు, అవిత్రాంత పలిత్రామికుడు, మహామసీమి.

ఆయనను ఆధ్యాత్మికంగా పలిశీలిస్తే ఆయన మహామహిమాన్వితులు, మహాత్ములు!

అందుకే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని గూళ్లి గొప్ప మహాత్ములు ‘సాయిబాబా కా బేటా’ అని, ‘భరద్వాజ్ భగవాన్ హై’ అని ఇంకా ఎన్నో విధాల ఆయనను ప్రశంసించారు.

అందుకే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల జన్మచినం యావత్తీ సృష్టికే శుభోదయము, శుభప్రదము. ●

శ్రీ రాజు శ్రీ గంగారావు నెఱి తుండు

గోదావరి నది నీటి విషయాలు

శేషమతి టీ.ఎం.ఎస్.

ఒంగారు గోదావరి నది విషయాలు కొనసాగాయి. ఈ విషయాలలో అధికారి ప్రమాదాల కుటుంబం జూన్ 3, 2024 న అధ్యాతంగా జరిగింది. వాస్తవానికి తిథి ప్రకారం మే 31, తేదీల ప్రకారము జూన్ 3 అవటం వలన వేడుకలు మే నెల 31న ప్రారంభమై జూన్ 3 తేదీ వరకు కొనసాగాయి. చుట్టుపక్కల పట్టణాలు, పట్లెల నుంచి భక్తులు తండ్రోపతండ్రాలుగా పూజ్యశ్రీ అమృగారు దర్శనానికి విచ్ఛేసారు. పూజ్యశ్రీ బాబా, పూజ్యశ్రీ మాస్ట్రో గారు, పూజ్యశ్రీ అమృగార్లకు అలంకరణ కన్నల పండుగగా జరిగింది.

జూన్ 3 మూడవ తేదీ ఉదయం ఐదున్నర గంటలకు మేలుకొలుపు సేవతో ఉత్సవం మొదలైంది. ఆరు గంటలకి కాకడ హారతి, అనంతరం ముగ్గురు మూర్తులకు కాఫీ ప్రసాదం నివేదన జరిగాయి. అటుతర్వాత పూజ్యశ్రీ అమృగారుకి మంగళ స్నానాలు ప్రారంభమయ్యాయి. పసుపు, కుంకుమ, గంధము మరియు ఇతర సుగంధ ద్రవ్యాలు, తులసి, మారేడు దళములు, నటి, సముద్ర జలాలతో మాత్రదేవికి విశేష అభిషేకం జరిగింది. తర్వాత అల్పహార నివేదన, అనంతరం ప్రత్యేక పూలతో సమాధిపై పూజ్యశ్రీ అమృగారు మూర్తిని సర్వాంగ సుందరంగా అలంకరించారు. సుమారు 10 గంటల సమయానికి గురుదంపతుల ప్రియసుతులు శ్రీ ద్వారకానాథ జ్ఞానేశ్వర్ గారు సతీసనమేతులై పూజ్యశ్రీ అఖివేలుమంగమ్మ తల్లికి విశేష పూజ గావించారు. చుట్టుపక్కల రూపుల నుంచి, దూర ప్రాంతాల నుంచి వచ్చిన భక్త బృందం అంతా ఈ పూజలో పాల్గొన్నారు. పూజ

అనంతరం శ్రీ ద్వారకానాథ జ్ఞానేశ్వర్ గారు సత్యంగం చేశారు. అందులో కొన్నింటిని ఇక్కడ ప్రస్తుతించుకుందాం.

“ఈ పరమ పవిత్రమైన రోజున పూజ్యశ్రీ అమృగారుని హృదయపూర్వకంగా స్ఫురిస్తున్న వాళ్ళందలకీ ఇహపర శైయస్సు చేకూర్చే విధంగా జీవితాన్ని నడపమని, దత్తస్వామి, బాబా, మాస్ట్రో గారు, మనందరం ఎలా జీవిస్తే మెచ్చుకుంటారో అటువంటి సామర్యాన్ని ప్రసాదించమని ప్రార్థిస్తున్నాను” అంటూ వారి సత్యంగాన్ని మొదలుపెట్టారు.

“కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం ఏ శరీరంతో ఈ భూమి మీద అవతలించి ఈ విశ్వాన్ని పుస్తితం చేశారో, అటువంటి తమ శరీరాన్ని మూడు సంవత్సరముల క్రితం భక్తులందరూ ఆరాధించుకోవడానికి బీలుగా మనకి అంకితం చేసి వెళ్లారు పూజ్యశ్రీ అమృగారు. మహా తపస్విలైనవారు ఒక శిలకు ప్రాణ ప్రతిష్ఠ చేస్తే, ఆ రూపంలో వున్న భగవంతుడు భక్తుల కోలకలను తీరుస్తూ వుంటాడు. అయితే నిరంతరం తమ ప్రాణమే భగవత్స్వరూపంగా ఏర్పరచుకున్న మహాసీయుల దగ్గరకు భగవంతుడే వచ్చి బీళ్ల ద్వారా పనిచేస్తుంటారు. వాళ్ళ సౌక్షమ్యాత్మ భగవత్స్వరూపులు అవుతారు. అటువంటి వారి శరీరాలు అన్ని క్షేత్రాల కంటే పరమ పవిత్రమైనవి. నేనూ, ఈ చూసే మొత్తంలో, ప్రాణశక్తిగా పనిచేస్తున్నది పూజ్యశ్రీ అమృగారు. వారు నిత్య సత్యాలు కనుక వారి శరీరాన్ని మామూలు శరీరంగా కాకుండా భగవంతుడి ప్రతీకగా మనం పూజించుకుంటున్నాం. అందుకే వారికి పూజ, ప్రార్థన, సేవ, ద్వానం, చేసుకోవడం అరుదైన అవకాశం. వారి సన్నిధిలో ఇవి చేసుకుంటూ, అంతటా ఒకటే వున్నది అన్న ప్రయత్నం ప్రతి ఒక్కరు చేయాల్సి వుంది. కానీ మన మనసు దానికి

వ్యతిరేకంగా ప్రయాణం చేస్తూ వుంటుంది. అటువంటి బలశీసనమైన మనసుని అంతటా ఒకటీ వుంది అన్న అనుభూతిలోనికి తీసుకువెళ్లే ప్రయాణం పేరు ఆధ్యాత్మికత. అందరిలో భగవంతుడు వున్నాడు అన్న భావాన్ని చినుపుటేనుంచి అందరూ చెప్పుకుంటూ వుండాలి. ఇలా జీవితం మొత్తాన్ని శిక్షణతో నడుపుకోవడమే సాంప్రదాయం అంటారు. టీస్టి నేటించే వాళ్ళను గురువులు అంటారు. ఇలా సాధన చేస్తూ వుంటే ఎన్నో కష్ట సమ్మాలు రావచ్చు, అప్పుడు 'వాలికే' ప్రార్థన చేసుకుంటూ, మనసును పదును పెట్టుకుంటూ ముందుకు వెళ్లాలి. ఇలా ప్రయత్నం చేసే వాడికి మాత్రమే ఏ సాధనైనా చివరికి మంత్రసాధనైనా కూడా ఫలిస్తుంది. అలా ప్రయత్నం చేయని వాడికి ఏ సాధనా పలించదు. జీవితం బాగుపడడానికి ఇదొక్కటే మార్గం. మరి అలా బ్రతకగలమా అంటే బ్రతకగలము అని పూజ్యశ్రీ అమృగారు బ్రతికి చూపించారు. ఇది మనకి అవగాహన లోకి రావాలంటే ఇలాంటి మహాత్ముల చరిత్రలు చదవాలి. మనకు వచ్చే సంఘటనలన్నింటిలో ఏ విధంగా ప్రవర్తించాలి అన్నచి వాళ్ల జీవితం నిరూపిస్తుంది. ఇలాంటి ప్రయత్నం చేయడమే పూజ్యశ్రీ అమృగారికి యిష్టం. అందువల్ల ఇటువంటి సన్మార్గంలో మనందరం ముందుకు వెళ్లాలని, అలా ముందుకు వెళ్ళడానికి వాలి అనుర్ఘాం అవసరమని, అందుకని మనందలనీ అనుర్ఘాంచమని ఈ ఆరాధన సందర్భంగా వాలిని ప్రార్థిస్తున్నాను" అని చెప్పి వాలి సత్యంగాన్ని ముగించారు.

"పూజ్యశ్రీ అమృగారు 2021 జూన్ మూడఁ తేదీన మధ్యాహ్నం గం1-12ని.కు, విశ్వవ్యాప్తమయ్యారు. కనుక ఈరోజు ఆ సమయంలో ప్రత్యేక హోరతి వుంటుంది. అంతవరకు శ్రీమతి వేదమ్య ప్రసంగిస్తారు" అని చివరలో గురుపుత్రులు తెలియజేశారు. తర్వాత శ్రీమతి వేదమ్యగారు సత్యంగం ప్రారంభించారు. అందులో కొన్ని విశేషాలు,,,,"

"పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఇటువంటి ప్రత్యేక సందర్భాల్లో ముందు నుంచే మనసుకి తల్పించును ఇచ్చేవారు. అంటే, విజయదశమి గాని పూజ్యశ్రీ మాస్టరు గాలి ఆరాధన కానీ పచ్చినప్పుడు, ముందు నుంచి వాలి చరిత్ర పారాయణ చేయించేవారు. అలా చేయడం వల్ల ఆరోజు జిలగే కార్యక్రమంలో భక్తిగా పాల్గొనే అవకాశం ఉంటుందని చెప్పేవారు. ఈరోజు ఇక్కడ ఎంతో చక్కటి ఏర్పాట్లు జిలగాయి. ఎక్కడై పుస్పలో అమృగాల సేవ కోసం

అలంకరింపబడ్డాయి. అలాగే ఎక్కడైక్కడ నుంచో అందరూ అమృగారు సన్నిఖిని అనుభవించడానికి ఇక్కడికి వచ్చారు. ఈ సందర్భంగా ఇప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమృగారు చేసిన లీల తప్పకుండా స్నిలించుకోవాలి. రెండు మూడు రోజుల క్రితం ఇక్కడున్న వాళ్లకి ఇక్కడ పరిస్థితి బాగా తెలుసు. విపలీతమైన వేడి. అదే పరిస్థితి కొనసాగితే, ఈరోజు ఇలా కూర్చుని మాట్లాడుకునే ఆవకాశం ఉండేవి కాదు. కానీ ఇప్పుడు మనం అనుభవిస్తున్న పరిస్థితి చూస్తే, మొత్తం వాతావరణం అంతా నిన్న సాయంత్రానికి చల్లబలచి, మనకి ఎంతో ఆహ్లాదాన్ని ఇచ్చారు. అనలు ఇటి ఎంత గొప్ప లీలా అంటే ప్రకృతిని నియంత్రించే లీల! వారు ఇంత లీల ఈవేళ ఎందుకు చేశారు అని మనం ఆలోచించుకోవాలి. మనం ఒక అడుగు వేస్తే వాళ్ల పబి అడుగులు వేస్తారు అన్న నిరూపణకి సంబంధించిన లీలని నాకు అనిపిస్తుంది. ఈనాటికి అంటే శలీరంతో లేకపోయినపుటీకి మనకి శ్రేయస్తు చేకూరుస్తూనే వున్నారు. ఈ పవిత్రమైనటువంటి రోజున మనం సరైన దృక్పథంతో ఉండడానికి ఏంస్టులించుకుంటే బాగుంటుంది అని ఆలోచిస్తే, దత్త స్వామి అవతలించినపుటీనుంచి, బాబా, మాస్టరుగారు, అమృగారు వరకు జిలగినదంతా స్నిలించుకుంటే ఇదంతా గొప్ప లీల అనిపిస్తుంది. పూజ్యశ్రీ అమృగారు కానీ, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కానీ చేసిన లీలలు చాలామంది మహాత్ముల చరిత్రలో చూసినట్లయితే ఇంచుమించు ఒకే లాగా ఉంటాయి. ఎందుకంటే వారందితత్వం ఒకటే కనుక! పైగా వాలి జీవితాలు సామాన్యాల జీవితాలకి ఇస్నంగా ఉంటాయి. ఈరోజు ఆరాధన మహాత్మపం జరుపుకుంటున్న పూజ్యశ్రీ అమృగాల జీవిత విధానం గమనిస్తే,,, అమృగాలికి చినుపుటీనుంచి 'ఇటి కావాలి' అనే కోలిక వుండేవి కాదట, 'ఎప్పుడూ భగవంతుడు కృప కావాలి' అనే ఒక్క కోలిక మాత్రమే వుండేవిట. అందువల్ల ఎక్కువ స్వరణలో వుండేవారు. చాలా తక్కువగా మాట్లాడేవారు. మాట్లాడటం వల్ల స్వరణకి అంతరాయం కలుగుతుందని పూజ్యశ్రీ అమృగాల ఉద్దేశ్యం. ఆవిడ చిన్న వయసు నుంచి, చివరికి ఆసుపత్రిలో మంచం మీద వున్నప్పుటి వరకూ కూడా స్వరణ జరుగుతూనే వుండేవి. ఆ రకంగా స్వరణలో వుండడంవల్ల ఆమె జీవితమంతా కూడా ఆధ్యాత్మిక మార్గంలోనే నడిచింది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దగ్గరికి వచ్చేటప్పుటికి పూజ్యశ్రీ అమృగారు పూర్తిగా భగవత్ చింతనలో వుండేవారు. వారు తమ జీవితాన్ని సమతోల్యంతో మిగితా 13వ పేజీలో

యాద్విలి గ్రంథాలయ

శ్రీమతి రేవతి

పూజ్యాల్ అలివేలుమంగమ్మతల్లి లీలాపైభవాన్ని భువనేశ్వర్ వాస్తవ్యరాలు శ్రీమతి రేవతిగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు—

మొట్టమొదటిసాలి పూజ్యాల్ అమృగాలిని 2002లో చిక్కడపల్లిలో దర్శించుకున్నాను. ఒకరోజు సాయంత్రం సత్తంగానికి పూజ్యాల్ అమృగాలి నిలయానికి వెళ్ళాము. పూజ్యాల్ అమృగారు మమ్మల్ని ‘ఎక్కడనుంచి వచ్చా’ రని అడిగారు. మేము భోన్ గిలి, ఒలిస్టానుంచి వచ్చామని చెప్పాను. వారు మాకు ఊచి పెట్టి, పళ్ళు ప్రసాదంగా యిచ్చి పంపించారు. అప్పటినుంచి నేను హైదరాబాదులో పున్న మా తమ్ముడి ఇంటికి వచ్చినప్పుడల్లా పూజ్యాల్ అమృగాలి దర్శనం చేసుకునేదాన్ని.

మాకు ఒక అబ్బాయి. మావారు, నేను, మా అబ్బాయి.. అందరం పారాయణ చేస్తాము. ఒకసాలి మా బాబుకి కొన్ని ఆరోగ్య సమస్యలు వచ్చాయి. అప్పట్లో పూజ్యాల్ అమృగాలితో పాఠులో మాట్లాడే అవకాశం పుండేబి. నేను మా బాబు విషయం పూజ్యాల్ అమృగాలితో చెప్పాను. అప్పుడు వారు, “ఇటిఫాన్ లో చెప్పడం కాదు, నువ్వోకసాలి ఇక్కడికి రామ్మా!” అన్నారు. ఆ రోజుల్లో పూజ్యాల్ అమృగారు మల్కాజిగిలిలో పున్నారు. నేను ఇంటిదగ్గర బాబాకు, పూజ్యాల్ మాస్టర్ గాలికి, పూజ్యాల్ అమృగాలికి సమస్యలించుకుని, ‘నాకు పూజ్యాల్ అమృగాలి చేతులమీదుగా పండు కాకుండా ఏదైనా వండిన ప్రసాదం లభించాలి. నాకు ఎప్పటికీ గుర్తుండే కానుక ప్రసాదించాలి!’ అని ప్రార్థించి దర్శనానికి వెళ్ళాను.

నేను పూజ్యాల్ అమృగాలి దర్శనానికి వెళ్ళేటప్పుడు ‘శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రపంచములు’ ర్ఘంథం కొని తీసుకెళ్ళాను. లోపలకు వెళ్ళగానే పూజ్యాల్ అమృగారు ఒక కప్పులో

పాయసం ప్రసాదంగా యిచ్చారు. అలా నేను కోరుకున్న వండిన ప్రసాదం పూజ్యాల్ అమృగారే స్వయంగా నాకు ప్రసాదించారు!! నాకు చాలా సంతోషం కలిగింది. తరువాత పూజ్యాల్ అమృగారు నాకు వచ్చిన సమస్య గులంబి వివరంగా అడిగి పారాయణలు, ప్రదక్షిణలు, కొన్ని సూచనలు, సలహాలు చెప్పారు. నేను పూజ్యాల్ అమృగాలితో, “ఈమధ్య నా మట్టపక్కలంతా లౌకికంగా పున్నమాళ్లు ఎక్కువగా వుండడం వల్ల బాబా మీద మనసు నిలవడం లేదమ్మా!” అని చెప్పాను. అప్పుడు వారు, “పూజ్యాల్ మాస్టర్ గారు ప్రాసిన ప్రపంచనాలు” ర్ఘంథం చదువు!” అన్నారు! నాకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగింది. ‘ముందే నాచేత కొనిపించారన్నమాట!’ అనుకున్నాను. ఇంకా అద్భుతం!! వారు నాకు శిలాండ్రీ నుండి వచ్చిన బాబా వస్తొన్ని ప్రసాదంగా ఇచ్చారు! అది నాకు ఎప్పటికీ గుర్తుండే అమూల్యమైన కానుకా అలా నా కోలికలస్తీ తీర్చారు పూజ్యాల్ అమృగారు. నా ఆనందానికి, ఆశ్చర్యానికి అవధులు లేవు. భారం బిగిపోయిన మనస్సుతో, హోయిగా పూజ్యాల్ అమృగాలి ఆశీస్సులు తీసుకుని బయటకు వచ్చాను. వస్తూనే అక్కడివారిని, “ఈరోజు పాయసం ఎందుకు చేశారు?” అనడిగాను. “ఈరోజు పూజ్యాల్ అమృగారు, ‘పాయసం వండిని! పంచాలి’ అని చెప్పారు. అందుకే వండాము” అన్నారు! ఇది నేను మొట్టమొదట పూజ్యాల్ అమృగాలినుంచి పాంచిన అనుభవం.

ఒకసాలి స్వప్నంలో పూజ్యాల్ అమృగాలికి పాదసేవ చేసుకుంటున్నాను. వాలిని, “మాస్టర్ గారూ! ధ్యానం ఎలా చేసుకోవాలండీ?” అని అడిగాను. ఎక్కునే పూజ్యాల్ అమృగారు ఆకుపచ్చటి చీర కట్టుకుని పడుకుని పున్నారు. పూజ్యాల్ మాస్టర్ గారు ఏమీ మాట్లాడకుండా లేచి వెళ్లిపోయారు.

నేను పక్కనే వున్న పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి పాదనేవ చేయడం మొదలుపెట్టాను. వెంటనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మళ్ళీ వచ్చి నన్న మెచ్చుకున్నట్టు చూస్తూ, “జియి చాలు, ఇక ఏ ధ్యానం అక్కరలేదు!” అని చెప్పారు. అంటే పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి నేవ చేసే ధ్యానం చేసినట్టేనని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్పష్టం చేసారన్నమాట! అంతేకాదు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, నాకు పూజ్యశ్రీ అమృగాలిని ఆత్మయించమని చెప్పినట్లు అనిపించింది. అనిపించడం కాదు, నిజమే! ఎందుకంటే వాలి సమక్షంలోను, పరోక్షంగా కూడా పూజ్యశ్రీ అమృగాలి ప్రేమను, అనురూపాన్ని నేను ఎంతగానో పాందాను, పాందుతున్నాను.

నాకు ప్రతి సంవత్సరం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి జన్మాదినం సందర్భంగా ఒకలని బాభాగాను, మరొకలని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిగాను భావించి ఇద్దరు వ్యక్తులకు భోజనం పెట్టడం అలవాటు. ఒకసాలి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి జన్మాదినం రోజున అలా భోజనం పెట్టడం మళ్ళీపోయాను. అందుకు నేను చాలా బాధపడ్డాను. ఒకరోజున స్వప్నంలో పూజ్యశ్రీ అమృగారు మా ఇంటికి వచ్చి రెండు కుల్లీలు, రెండు బల్లలు ఒక దానిమీద ఒకటి వేసుకుని కూర్చుని, “ఏమిటీ.. భోజనం పెట్టలేదని బాధపడుతున్నావ్? ఇప్పుడు పెట్టు!” అన్నారు. నాకు ఆనందంతో మాట రావడం లేదు. “అమ్మా! పాంగలి చేసి పెట్టమంటారా?” అనడిగాను.

“ఏమిటీ, పాంగలా! ఏం తొందరగా అయిపోతుందనా?” అన్నారు. “అయితే అలూ పరాతా చేయమంటారా అమ్మా?” అంటే, “సరే!” అన్నారు. మెలకువ వచ్చేసింది.

నేను 2014 డిసెంబర్ 31 రాత్రి నాగోలులో పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దర్శనానికి వెళ్లాను. నేను పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి, అక్కడి సేవకులందలికీ ఆలూ పరాతా, ఇంకోన్ని వస్తువులు తీసుకుని దర్శనానికి వెళ్లాను. ఆరోజు పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దర్శనం అధ్యాత్మంగా జిలగించి. పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి వేసిన మాల చాలా అందంగా వున్నది. అది గులాజి రేకులతో చేస్తారట. ఇధివరకు నేనెప్పుడూ చూడలేదు. పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి వేస్తే ఎంతో బాగుంచి. సత్కంగం అయిపోయి అందరం బయటకు వచ్చాడ, “ఇక్కడ రూర్కెలానుంచి వచ్చిన రేవతిగారు ఎవరు?” అని సులోచనగారు అడిగారు. నేనేనని చెప్పే, ఈ మాల మీకు పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఇమ్మన్మారని, పూజ్యశ్రీ అమృగాలి మెడలో వేసిన మాల అని నాకు ఇచ్చారు!!

నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. నా మనసులోని ఆలోచనను సైతం తెలిసికొని వెంటనే ఆ మాలను నాకు ప్రసాదంగా పంపించిన పూజ్యశ్రీ అమృగాలి సర్వజ్ఞత్వానికి జంతకన్నా నిదర్శనం ఏముంటుంది?

అలాగే నన్ను, పూజ్యశ్రీ అమృగారు శ్రీ ద్వారక బాబుగాలిని ఒకసాలి కలిసి వెళ్ళమని చెప్పారట. అప్పుడు అక్కడ బాబుగారు నిలయం బయట ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నారు. ‘జై సాయి మాస్టర్!’ అని చెప్పి, నన్న నేను పరిచయం చేసుకున్నాను. “ఏమీ లేదండి... పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు రచించిన గ్రంథాలన్నింటినీ మిమ్మల్ని ఒలయా భాషలోకి అనువదించమని పూజ్యశ్రీ అమృగారు చెప్పారు” అన్నారు! అప్పుడు అక్కడ గుత్తి శ్రీనివాస్ గారు కూడా వున్నారు. ఒకసాలి ‘అమ్మా బాబోయ్! నేనేం ప్రాయగలను?’ అని మనసులో అనుకున్నాను. కాసీ పైకి సరేనని చెప్పి వచ్చేశాను.

పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దర్శనం తరువాత ఆరు నెలల వరకూ నేను ఏమీ ప్రాయలేదు. ఒకరోజు గుత్తి శ్రీనివాసుగారు ఫోన్ చేసి, “అనువాదం మొదలుపెట్టారా?” అనడిగారు. ఇక తప్పేటట్లు లేదని ముందుగా శ్రీగురుచరిత్ర ఏకాహం చేసుకుని తరువాత తర్జుమా మొదలుపెట్టాను. నాకు ఒలయా మాట్లాడటమేకాసీ, అంతగా చదవడం, ప్రాయడం రాదు. కాసీ నెమ్ముచిగా నేర్చుకుని ఆ యజ్ఞం మొదలుపెట్టాను. పూజ్యశ్రీ అమృగారు దయతో నా చేత ఈ సేవ చేయించుకోవడం నా భాగ్యం. వాలి అనురూపాంతో ఇప్పటివరకు శ్రీ సాయి శీలామృతం, శ్రీ గురుచరిత్ర, శ్రీ సాయిసన్నిధి గ్రంథాలు అనువదించగలిగాను.

ఒకసాలి స్వప్నంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాకొక మంత్రం చెప్పారు. దాంట్లో నాలుగు వరుసలు వున్నాయి. మెలకువ వచ్చాడ మూడు వరుసలే గుర్తున్నాయి. నాలుగు వరుస ఎంత ప్రయత్నించినా గుర్తురాలేదు. ఒకసాలి నాగోల్ లో పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దర్శనానికి వెళ్ళినప్పుడు ఈవిషయం చెప్పే, వారు నాలుగు వరుస ప్రాసి పూర్తిచేశారు!! “ఎంతసేపు జపం చేయాలమ్మా?” అనడిగాను. “సీకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పలేదా?” అనడిగారు. “చెప్పలేదమ్మా” అన్నాను. అయితే, “సీకు ఎంతసేపు వీలైతే అంతసేపు చేసుకో!” అన్నారు.

ఒకసాలి కొడ్డెకెనాల్ వెళ్ళినప్పుడు అక్కడ అకస్మాత్తుగా మోకాళ్ళు పుట్టేసి నొప్పులు వచ్చాయి. ఇంటికి వచ్చాడ డాక్టర్

దగ్గరకి వెళితే, ఇవి తగ్గే నొప్పులు కావు, ఉపశమనానికి ఏదైనా హడుకోవలసిందేనని చెప్పారు. నాకు చాలా బాధ కలిగింది. పారాయణ కూడా కుర్చీలో కూర్చుని చేసుకోవలసిన పరిస్థితి. ‘ఇక నా పరిస్థితి ఇంతేనా?’ అని చాలా బాధపడేదాన్ని. ఒకరోజు నాకు ఒక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దగ్గర కొంతమంది కూర్చుని పున్నారు. వాళ్ళతో పాటు నేనూ కూర్చున్నాను. అక్కడ ఒక ట్రాంక్ పెట్టే వుంది. పూజ్యశ్రీ అమృగారు దానిని అక్కడ కొంచెం దూరంలో వున్న గబిలో పెట్టమన్నారు. సరేనని పెట్టే తీసుకునేసుకి చాలా బరువుగా వుంది. పెట్టేని మోయలేక నడుస్తుంటే కాళ్ళ వంగిపాశతున్నాయి. బాధని భలస్తూ కష్టపడి ఆ పెట్టేను ఆ గబిలో పెట్టి వచ్చాను. కల పూర్తయింది. మర్మాటినుంచి నాకు మోకాళ్ళ నొప్పులు లేనేలేవు. పూర్తిగా తగ్గిపాశయాయి. ఇప్పటివరకూ రాలేదు. ఈ స్వప్నం వచ్చి దాదాపు మూడు సంవత్సరాలై వుంటుంది. ఇది పూజ్యశ్రీ అమృగాలి అవ్యాజ కరుణ! వాలికి ఏమిచ్చి బుణం తీర్చుకోగలను?!

పూజ్యశ్రీ అమృగారు సమాధిచెందే ముందు నాకొక సంకల్పం కలిగింది. శ్రీ గురుచలిత్త ఒలియాలోకి నాచేత అనువాదం చేయించారు కనుక, గురువు అనుర్పం తరతరాలుగా వుండాలంటే దానికి గుర్తుగా సమస్త సద్గురు మూర్తి అయిన పూజ్యశ్రీ అమృగారు దత్తపాదుకల రూపంలో మా ఇంట్లో కొలవైవుండి తరతరాలుగా మా ఇంట్లో పూజలందుకోవాలనే సంకల్పం కలిగింది. కనుక పాదుకలను తీసుకొని పూజ్యశ్రీ అమృగాలిచేత వాటిని తాకించి పూజలో పెట్టుకుండామనుకున్నాను. కానీ కొబ్బరోజులలోనే పూజ్యశ్రీ అమృగారు సిధిపాండారు.

వారు నిత్యసత్యులు కదా! అందుకని మండలారాధనకు పూజ్యశ్రీ అమృగాలి సన్నిధికి పాదుకలను తీసుకువచ్చి ఆశీస్తులు తీసుకుండామని సంకల్పించాను. ముందుగా విద్యానగర్ లోను, గొలగమూడిలోను, తరవాత ఒంగోలు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సన్నిధిలోను పూజ చేయించి, పూజ్యశ్రీ అమృగాలి సన్నిధికి తీసుకువచ్చాను. అక్కడ ద్వారకభాబుగారు వాటికి పూజ చేసి నాకు అందించారు. ఈవిధంగా పూజ్యశ్రీ అమృగారు నా సంకల్పాన్ని నెరవేర్చారు.

ప్రతిక్షణం పూజ్యశ్రీ అమృగారు నాపై అనుర్పా వర్షం కులపించిన సంఘటనలు చాలా వున్నాయి. నా ప్రయత్నంకంటే ఆ తల్లి అనుర్పామే నాకు రక్ష! నన్నే కాదు,

నా కుటుంబంలోని వారందలిసీ అనుర్పాంచి ఆదుకున్నారు.

ఆ తల్లి ప్రేమ, అనుర్పాం పొందే భాగ్యాన్ని జన్ములకు పూజ్యశ్రీ అమృగారే నాకు ప్రసాదించాలని త్రికరణశుద్ధిగా కోరుకుంటూ ప్రణామాలల్చిస్తున్నాను. ●

పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మతల్లి తృతీయ ఆరాధనా మహాత్మావము

10వ పేజీ తరువాయి

నడిపించారు. అంటే పిసినారితనంగా వుండకూడదు, అలాగని బాలీగా ఐరు చేయకూడదు అనేవారు. అదేవిధంగా నిరాడంబరంగా (సింపుల్ గా) వుండాలని అనిపించుకోవడం కోసం అలా వుండకూడదు అనేవారు. సరైన వివేకం కలిగి వుండాలని చెప్పేవారు. నిత్యజీవితంలో అన్ని పనులూ నిర్వహిస్తున్నా స్వరం మాత్రం మరిచేవారు కాదు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఇష్టపడేటట్లు పూజ్యశ్రీ అమృగాలి జీవిత విధానం వుండేది. తమను అనస్యంగా సేవించే వాలిని తమ రూపంగా చేస్తామని మహాత్ములందరూ చెప్పినట్లు, శ్రీ బాబానే తానైనట్లు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వుంటే, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారే తానైనట్లు, పూజ్యశ్రీ అమృగారు వుండేవారు. అందుకే బాబాని, మీకు శిష్యులు ఉన్నారా అనషిగితే పూజ్యశ్రీ మాస్టరు గాలిని చూపించారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని ఈ ప్రశ్న అడిగితే వారు పూజ్యశ్రీ అమృగాలని చూపించారు.

కానీ మనం, మనలో ఎటువంటి మార్పు తెచ్చుకోకుండా, వాళ్ళకిఇష్టమైనట్లు మలుచుకోకుండా, మనజీవితాల్లో ఆచరణ లేని ఆచారాలని అనుసరిస్తున్నాం. కనుక ఇష్టపడునుంచి మనందరం కూడా అలా నడుస్తామని, అలా నడిపించమని, ఆ విధంగా మనల్ని అందించి అనుర్పాంచమని పూజ్యశ్రీ అమృగాలని ప్రార్థిస్తున్నాను” అంటూ తమ సత్పంగాన్ని ముగించారు శ్రీమతి వేదమృగారు.

అప్పుడు సమయం 1గం. 12ని. అప్పుడంతో, అది పూజ్యశ్రీ అమృగారు విశ్వవ్యాప్తమైన సమయం కనుక శ్రీ ద్వారక బాబుగారు ప్రత్యేక హోరతినిచ్చారు. భక్తులందలిసి ఒకిక్కరుగా వచ్చి, పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి నమస్కరించుకొమ్మని, తరువాత భోజన ప్రసాదం తీసుకుని వెళ్లవలసినదని విజ్ఞప్తి చేసి,, కార్యక్రమానికి స్వస్తి పలికారు.

యార్థాలోవులు

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వార్తాలాపమనే యిందుము గ్రాంథికభాషణలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషణలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

13వ ప్రసంగము

మనస్సు వివేకం చేత జయింపబడుతుంది

మనస్సును జయించడానికి వివేకము ముఖ్యమైనది. పసిపిల్లవాడు మలమూత్రాలలో ఆడుకుంటాడు. పెద్దవాడైన తరువాత వాటి నుంచి దూరంగా వుంటాడు. అలాగే విషయాల వ్యాపమైన స్వరూపం తెలియనంతపరకు వాటిపట్ల ఆసక్తి వుంటుంది. వాటిని జయించడు. వస్తువు యొక్క ఆసలు స్వరూపము తెలిసిన తరువాత అని తన దగ్గర వున్న వాటి పట్ల ప్రవృత్తి కలగదు. విషయాలకు దూరంగా వున్నంతమూత్రాన వాటిని జయించినట్లు కాదు.

కపిలుడు ఇలా చెప్పాడు—

నిష్ఠంగేఁవ్యపరాగిఁలేవివేకాత్ |

నిస్సంగత్వంలో కూడా అవివేకం వల్ల రాగము

కలుగుతుంది. అవివేకం వున్నంతపరకు స్త్రీల పట్ల వ్యామోహం వుంటుంది. వారికి దూరంగా వున్న, వారిని చూడటంతోటే లేక తలుచుకోగానే మనస్సు చలిస్తుంది. కాసీ శలీరము ఎముకలు, మాంసము మొఫాన వాటితో నిండినదని తెలుసుకుని వైరాగ్యాన్ని పొంచినప్పుడు వారు ఎదురుగా నిలబడినా మనస్సు చలించడు. కాబట్టి వివేకం ద్వారా ఇంద్రియాలను నిర్మహించుకోగలిగే సామర్థ్యం కలుగుతుంది

తపము

వ్యాకరణంలో 'తప' శబ్దానికి బాధించడం, (తపింపజేయడము) అని అర్థము ప్రాయిబడింది. అందుకోసం శలీరాన్ని తపింపజేసే చాంద్రాయణాబి ప్రతాలు తపాలుగా పేరిక్కునబడ్డాయి.

శీల్|| వేదోక్తేన ప్రకారేణ
కృష్ణ చాంద్రాయణాభిభః ।
శలీరశోషణం యత్తత్తవ
ఇత్యచ్యతే బుద్ధైః ॥

భావం : “శాస్త్రాలలో చెప్పిన దానినిబట్టి కృష్ణ, చాంద్రాయణాభి ప్రతాల ద్వారా శలీరాన్ని ఎండగొట్టుకోవడము ‘తపము’ అని విద్యాంసులు చెబుతారు” — అని సూత సంహితలో చెప్పబడింది.

ఏదైనా పాపము చేసినప్పుడు ఆ పాపానికి ప్రాయశ్శిత్తానికి చేసే తపాలు ఇవి. మముక్కుపుకు చాంద్రాయణము మొ॥న ప్రతాలు ధాతువైషమ్యముచేత హసిని కలుగజేస్తుంది. శలీరంలో బాధలు కలుగుతాయి. కాబట్టే ముముక్కువు కిసం శలీరము, మనస్సు, వాక్యాల చేత చేయబడే మూడు రకాలైన తపస్సులను శ్రీకృష్ణుడు భగవంతిలో చెప్పాడు.

భగవంతితలో చెప్పబడిన మూడు విధముల తపస్సులు

శీల్|| దేవ ద్విజ గురు ప్రాజ్ఞ
పుంజనం శౌచమార్గవం ।
బ్రహ్మచర్య మహింసా చ
శాలీరం తప ఉచ్చతే ॥

భావం : దేవతలను, ద్విజులను, గురువులను, జ్ఞానులను పూజించడం; పవిత్రంగా వుండడం, నిష్పత్తంగా వుండడం, బ్రహ్మచర్యము, అహింస — ఇవి శాలీరక తపస్సులు.

శీల్|| అనుద్వేగకరం వాక్యం
సత్యం ప్రియ హితం చ యత్ ।
సాప్తాధ్యాయాభ్యసనం చైవ
వాజ్ఞయం తప ఉచ్చతే ॥

భావం : ఇతరులను ఉద్రేకపరచనివి, సత్యము, ప్రియము, హితకరమైన పలుకులను పలకాలి. వేదము మొ॥న వాటిని చదవాలి. వాటి మంత్రాలు జపించాలి. ఇవి వాచికతపములు.

శీల్|| మనః ప్రసాదః సామ్యత్పం
మౌన మాత్ర వినిగ్రహః ।
భావ సంశుద్ధి లత్యేతత్
తపశ మానస ముచ్యతే ॥

భావం : పుసనుమైన మనస్సు, సామ్యత్యము, మౌనము, ఇంబ్రియ నిగ్రహము, అంతఃకరణ పాలిశుధ్యము — ఇవి మానసిక తపాలు.

శౌచము

శౌచము అంటే పవిత్రంగా వుండటం. ఇది రెండు రకాలు — 1)బాహ్యశౌచము 2) అంతఃశౌచము.

పీటి భేదాన్ని ఆచిశంకరాచార్యులు వివరించారు.

శీల్|| బాహ్యమాభ్యంతరం చేతి
ద్వావిధం శౌచముచ్యతే ।
మృజలాభ్యం కృతం శౌచం
బాహ్యం శాలీలకం స్ఫుతమ్ ॥

శీల్|| అజ్ఞానదూలీకరణం
మానసం శౌచమాంతరం ।
అంతఃస్థితో భవేత్తమ్యక్
బాహ్యం నావశ్యకం స్వణామ్ ॥

భావం: శౌచము రెండు రకాలు. 1) బాహ్యము, 2) అంతరము. మట్టి, జలము, మొ॥న వాటితో శలీరాన్ని శుశ్రం చేసుకోవడం బాహ్యశౌచము. మనస్సు యొక్క అజ్ఞానాన్ని పాంగొట్టుకోవడం అంతఃశౌచము. మనుషులు అంతఃశౌచాన్ని పాందడానికి ప్రయత్నించాలి. బాహ్యశౌచము అంత ఎక్కువ అవసరం కాదు.

శౌచమును గురుంచి ఇతర గ్రంథాలలో కూడా వర్ణించబడింది.

శీల్|| మనఃశౌచం కర్మశౌచం
కులశౌచం చ భారత ।
శలీరశౌచం వాక్ శౌచం
శౌచం పంచవిధం స్ఫుతమ్ ॥

భావం : మనశౌచము, కర్మశౌచము, కులశౌచము,

శలీర శోచము, వార్క్ శోచము అని శోచము ఐదు రకాలు.

మనఃశోచము

శోచం మానసం తు రాగద్వేషాది ప్రక్కాళనమ్ |

భావం : అంతఃకరణము నుండి రాగద్వేషాలు (అనుర, రాక్షస ప్రవృత్తులు) మొదలైన వాటిని పోశించుకోవడం మానసిక శోచము

కర్మశోచము

నిత్యమైనితిక కర్మలను నిష్కామంగా చేయడం కర్మశోచము. తన జీవిత నిర్వహణకు కపటము, మోసము, ద్రోహము మొంచి చేయకుండటం కర్మ శోచము.

కులశోచము

ఉత్తమ కుటుంబంలో జన్మించి వంశపొరంపర్యంగా వైభిక ధర్మాన్ని ఆచరిస్తూ హీన వ్యవహారము, హీన ప్రవర్తన, హీన జీవిక (అంటే కన్యా విక్రయము మొదలైన సీచకర్మల చేత జీవించడం, చెడువుత్తులలో జీవించడం) చేయకుండటం - అటువంటివాడు కులీనుడు. సదాచారంలో స్థిరంగా వుండటం, ఎటువంటి విపత్తి కలిగినా సీచకర్మలను ఆచరించకుండా వుండటం స్వభావసిద్ధంగా పున్సువాడు కులీనుడు. అటువంటి పని కులశోచము అని చెప్పిబడుతుంది.

శలీర శోచమంటే స్వానాదుల చేత శలీరాన్ని శుభ్రంగా వుంచడం.

సత్యం మాట్లాడడం వార్క్ శోచము.

ఈ ఐదు రకాలైన శోచాల యందు కర్మశోచము, కుల శోచము, శలీర శోచము బాహ్య శోచాలు. వార్క్ శోచము, మనఃశోచము అఖ్యంతర శోచాలు. ఈ ఐదు రకాలైన శోచాలూ కావలసినవే! అయినా వాటిలో మనఃశోచము ప్రధానమైనది. మిగిలిన శోచాలన్నీ మనఃశోచము మీద ఆధారపడి వున్నాయి. ఆత్మీయుతికి మనఃశోచమే చాలా ఉపయోగకరము.

మహాభారతం ఇలా చెబుతోంది -

శలీర్ || ఆత్మా నది సంయమపుణ్యతీర్థ
సత్క్షేధకా శీలతటా దయోర్మి 1
తత్తాభజేకం కురు పొండుపుత్ర,
న వాలణా శుధ్యతి చాంతరాత్మ 2

భావం : ఓ ధర్మరాజు! ఆత్మ చింతనము - అంటే పరమాత్మ చింతనము అనే నదికి సంయమము పవిత్రమైన రేవు. దానిలో సత్యమునే జలం ప్రవహిస్తావుంటుంది. శీలము అనేబి తీరము. దయ అనే తరంగాలు లేస్తావుంటాయి. ఆ నదిలో స్వానం చేయి! సీటితో అంతరాత్మ శుద్ధి చెందదు.

శలీర్ || నోదక క్లిష్టగాత్రస్తు
సాధ్యత ఇత్యభిధీయతే 1
న సాధ్యతో యో ద మనస్థతః
సబాహ్యభ్యంతరః శుచిః 2

భావం : సీటితో శలీరాన్ని తడపడం స్వానం కాదు. మనసును వశపరచుకోవడమే స్వానము.

క్షమ

శలీర్ || బాహ్యా వాధ్యాత్మికే చైవ
దుఃఖే చోత్స్వాదితే క్షమిత్ 1
న కుష్యతి న వా హాన్తి
సా క్షమా పలకీత్రతా 2

భావం : ఎవరైనా తనకు అవమానం చేసినా, తనను బాధించినా అతని మీద కోపగించుకోకుండా వుండటం అతనిని బాధించకుండా వుండటం క్షమ.

క్షమను గురించి భర్తుహాలి ఇలా చెప్పాడు: “క్షమా ప్రభవితుః”

ఎవరైనా వచ్చి తనకు శాలీరకమైన బాధను కలిగించినా, మానసికంగా సంతాపం కలిగించినా తనకు ప్రతీకారం చేసే సామర్థ్యం కలిగి పుండి కూడా ప్రతీకారము చేయకుండటం క్షమ. ఆ క్షమ అలంకారము వంటిది. అసమర్థుడు ప్రతీకారము చేయలేకపోతే అటి క్షమ అనిపించుకోదు.

- సీటితో

ఖర్చు ధ్వన వ్యాగంయిలు

(గత సంచిక తరువాయి)

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

అధ్యాయం - 2

**మనస్సును సూతసంగా రూపాంచింపడంలో కేవలశ్రద్ధ
యొక్క ప్రారంభము :**

ఈ ప్రపంచంలో మానవుల చేత సృష్టించుకోబడిన
దుఃఖాలలో యొక్కవ భాగం బుద్ధి పూర్వకమైన దౌష్టము
వలన కంటే అజ్ఞానము, నిర్దారణలు, అజ్ఞారత్త, అనాలోచన,
తొందరపాటు, ఆత్మవిర్హవములోపించుటవల్ల కలుగుతుంది
సామాన్యంగా. క్షణమాత్రం వివేకం ప్రదర్శిస్తే నివారణయేయ
దుఃఖపరంపరలు యొన్నే వుంటాయి. ఒకపని చేసే మందు
కేవలశ్రద్ధ స్థితిలో కొంచెం తమాయించినట్లయితే మన
మనస్సు ఒకపని చేయబునే క్షణం మన ఆధీనంలోకొన్నింది.
యొచన క్రియారూపం ధలించకుండా నిలిపి వివేకపూర్వమైన
నిశ్చయానికి రావడానికి అవకాశం కలిపుస్తంది కేవలశ్రద్ధ.
మానవుల్లో సంఘటనలకు సందర్భాలకు త్వరపడి రాగద్వేష
పూర్వకంగా ప్రతిక్రియ సలిపే స్వభావము వుంటుంది. అట్టి
సందర్భాలలో యిచి యొంతో ఉపకరిస్తుంది. మాటలలోను,
చేతలలోను తొందరపాటు లేకుండా చేస్తుంది. కేవల శ్రద్ధ
ద్వారా యిలా నిలకడ సంపాదిస్తే మనస్సుకు సంస్ఫూర్ణం
లభిస్తుంది. అవాంఛనీయమైన చేతలు నిలచిపోతాయి.
చాలా సందర్భాలలో మనోవాక్యాయాల ప్రతిక్రియ ఆవసరమే
లేదని యి నిలకడ దొరికినప్పుడు తెలియగలదు.
కేవలశ్రద్ధ వలన లభించిన మానసిక శాంతి యితరుల
విషయాలలో జోక్యం కలుగజేసుకోకుండా వుండేందుకు
మనకు తోడ్పడగలదు. ఎట్టి చిక్కులు తలెత్తువు. మనస్సును
సంస్కరించుకోవడం కూడా సులభమౌతుంది.

కేవలశ్రద్ధ వర్తమానం మీబికే దృష్టిని కేంద్రపరుస్తుంది.

ప్రస్తుత పరిస్థితినుంచి తప్పించుకొని, గతాన్ని, భవిష్యత్తును
గూర్చిన యోచనలలోకి పాఠపోకుండడం నేర్చుతుంది.
సామాన్యాలు భూత భవిష్యత్తుల గులంచి నిజమైన
అవగాహన కలిగియిండే బదులు పగటికలలుగా పనిచేస్తూ
సమ్యక్ స్ఫూర్తి (సరియైన అవగాహన) సమ్యక్ కర్మలకు ప్రబల
శత్రువులోతాయి. గతం గూర్చిన వ్యాధమైన ఆలోచనలలో
గతాన్ని నిర్దారించున పశ్చాత్తాపంలో నెమరు వేసుకోవడంలో
యొంతో శక్తి వృధా అవుతుంది గదా! అలానే భవిష్యత్తును
గూర్చిన యోచనలు, ఆశలు, కలలు, భయాలు, చింతల్లో
కూడా చాలా సమయం, శక్తి వృధా అవుతూంటుంది. కేవలశ్రద్ధ
ఫిటన్సుంటిని తుడిచి వేస్తుంది.

సమ్యక్ స్ఫూర్తి మానవుని గతానుభూతి సంకేళ్లోంచి
విడుదల చేసి వాటిని గూర్చి తలచుకోవటం ద్వారా ఆ
బంధాలను దృఢతరం కాకుండా చూస్తుంది. అలానే భవిష్యత్తు
విషయంలోనూ. వర్తమానంలో మాత్రమే లభ్యమయే స్వేచ్ఛను
పూర్ణంగా వినియోగించుకొనే సామర్థ్యాన్నిస్తుంది.

అంతేగాదు... భూత, భవిష్యత్తులను గూర్చిన
ఊహాగానాలు, పగటికలలు వికారతకు విష్ణులు. ప్రత్యుషమైన
విషయంపైన మనస్సును కేవల గ్రహణలో నిమగ్నం చేయడం
యి విష్ణులను అంతమొంచిస్తుంది. అయితే అభ్యాసంలో
మనం గుర్తించేలాగా పగటికలలు ప్రవేశించినట్లుతే వాటి
నిజత్వాన్ని కేవలశ్రద్ధకు గురిచేస్తే మనస్సును బలహీన
పరచగల వాటి సామర్థ్యం నశించి, అవి తొలగిపోతాయి.
ఈ విధంగా సాధనకు ప్రతిబంధకాలైన వాటిని ధ్యానానికి
సోపానాలుగా మార్పుకోవచ్చు.

సిత్యజీవితంలో మనకు తెలియకనే మనలో పేరుకుపోయే అస్పష్టములు, అసందర్భములు, పాక్షికములు అయిన యోచనలు, ఇంటియానుభూతులు, అణచి వేయబడ్డ ఉద్దేశ్యాలు యెన్నో గూడుకట్టుకొని మన మనిహికార్యాన్ని ఆటంకపరుస్తాయి. ఇవన్నీ క్రమంగా మన మనస్తత్వాన్ని, గుణాలను, వ్యక్తిత్వాన్ని వికారపరుస్తాయి. మన మనస్సును నూతనంగా, సంకీర్ణంగా రూపాంబించడానికి విఫ్మాలోతాయి. కేవలశద్ధ వీటిని మనకు సుగోచరం చేసి మన మానసిక స్థితిపై మనకు తీవ్ర అసంతృప్తిని కలిగించి సమ్ముఖ స్ఫూతి సాధనకు తీవ్రంగా ఉన్నబంచేస్తుంది. వ్యర్థంగా మానసిక శక్తి ఖర్చుకాకుండా చేస్తుంది. ఈ విధంగా కేవలశద్ధ సంకీర్ణంగా రూపాంబించడానికి దీఘాదం చేస్తుంది.

ఎప్పటికప్పుడు మనలో తలట్టే భావాలపై కేవలశద్ధను కేంద్రీకించడం వలన మనలోని సామర్థ్యసామర్థ్యాలు గోచరమై ఆత్మవంచన అంతమొంచిస్తుంది. మన సామర్థ్యసామర్థ్యాల గూర్చిన అజ్ఞానమైన మన మనస్సును మనం సంస్కరించుకోవడానికి ప్రతిబింధకమౌతుంది. కనుక కేవలశద్ధ బీణిని తొలగిస్తుంది. మనలోని అవాంచసీయమైన విషయాలన్నీ కేవలశద్ధ ద్వారా తళ్ళాణమే గుర్తించగలగడం వాటిని నిర్మాలించుకోడానికి మొదటి మెట్టు. ఇది ఒక కామపూర్విత తలంపు అని గాని, ఇప్పుడు నాలో చిత్త సంక్షోభము అను అవరోధమేర్పడిందను గుర్తింపు అంతకంతకు వాటిని మనలో ప్రతిష్ఠించే శక్తిని మేల్కొల్పుతుంది. అలాగే కేవలశద్ధ మనలో దాగియన్న సామర్థ్యాలను సుగోచరం చేయడం ద్వారా ధైర్యోత్సాహాలను కల్పిస్తుంది.

మానసిక బిమోచనంలో కేవల శద్ధ యొక్క ప్రాతస్త్యము :

ఈ సాధనా విశిష్టత చవిచూపించడం కోసం కొన్ని రోజులపాటు వ్యక్తులు, పరిస్థితులు, పరిసరాల పట్ల కేవలశద్ధ వైపులని పూనమని చెబుతారు. అలా చేయగానే రోజులు తనకంత సామరస్యంగా తెలిసిపోతాయో తనకే తెలిసివస్తుంది. మనిహికార్యాలు స్వల్ప ప్రేరణలకు లోంగి అన్ని విషయాల్లో జోక్కుం చేసుకోవడం మానేస్తాడు. ఎంతించి శాంతంగా, తృప్తిగా, ఉత్సాహంగా, స్నేహిగా రోజులు గడుస్తాయి. అదృశ్యమైన రక్షణ తన చుట్టూ ఆవించినట్లుంటుంది. జనసమూర్ఖం నుండి దూరంగా ఎత్తెన ప్రశాంత కొండ శిఖరానికి వెళ్ళి అక్కడనుంచి క్రిందికి

చూస్తున్న వాలిలాగ వుంటుంది అతని పరిస్త్రాతి. అందువలన సాటి మానవుల పట్ల రాగద్వేషాదులు శమించి వైపు పెరుగుతుంది. జీవితం తెలిపిగా ఆవుతుంది. బాహ్యభ్యంతర ప్రపంచం సువిశాలమౌతుంది. ప్రతి విషయంలోను మనం తల దూర్భకున్నా ప్రపంచ క్రియాకలాపం యెప్పటిలాగా కొనసాగుతుందని తెలియడమే గాక అలా నిరహించుకోవడం వలన మన జీవితం మరింత మెరుగ్గా వుండగలదని గూడ తెలుస్తుంది. ఎన్నో చిక్కులు నివారణవడమే గాక సమస్యలు వాటంతటవే పలిష్టారమౌతాయి. లోకభూంతిని పెంచే దుఃఖికారణమైన కర్కుల నుండి కేవలశద్ధ ద్వారా విడివడడం యొంత అవసరమో తెలుస్తుంది. కేవలశద్ధ ద్వారా వ్యక్తులు వస్తువులనుండి, మన నుండి మనము పాక్షికంగాను, తాత్కాలికంగాను దూరమైనా - మన అనుభూతి యేనాటికైనా శాశ్వతంగా అట్టి వైరాగ్యాన్ని సాధించి అట్టి సుఖశాంతులను శాశ్వతం చేసుకోగలమన్న విశ్వాసాన్ని కలిగిస్తుంది. జీవించియుండగానే బంధాలనుండి సంపూర్ణంగా విముక్తి పాందడం యొంత అవశ్యకమో అట్టి జీవన్నుక్కావస్తు యేలా వుంటుందో మనం స్వల్పంగా రుచి చూస్తాము. ప్రపంచంలో వుంటూ కూడా దానికి చెందని వారమై వుండడమంటే యేమటో తెలుస్తుంది. ఉత్తమోత్తము, శాశ్వతమూ అయిన ముక్కిని సాధించటానికి సాధనమైన లోచూపు (బిపస్యన) ను కేవలశద్ధ మనకు ప్రశాధిస్తుంది. ఇదే దానియొక్క పరమప్రయోజనం.

లోచూపంటే జగత్తు అశాశ్వతము, దుఃఖమయము, అనాత్మ అని, గాఢంగా, ప్రత్యక్షంగా గుర్తించడమే! ఇది కేవలం మానసిక అవగాహన మాత్రమే గాక నిస్సంశయము, అచంచలము అయిన స్వానుభవంగా ద్వానావస్తులో మనం గుర్తించిన అనుభవంగా తెలుస్తుంది. ఈ లోచూపు వైరాగ్యాన్ని పెంచి దుఃఖము యొక్క బానిసత్యము నుండి మనస్సుకు విముక్కిని కలిగిస్తుంది.

కేవలశద్ధలో యా స్థితిని రుచి చూడటం వలన గమ్మం వైపుకు యొంతో తీవ్రతతో ఆకర్షితుడోతాడు. గమ్మాన్ని మనోనేత్తుం ముందు నిలిపి ప్రక్కదాల పట్టినప్పుడు తిలగి దాలికి రావడానికి దీఘాదం చేస్తుంది. గమ్మాన్నానం కంటబడ్డప్పుడు కాళ్ళ, మనస్సు, నూతనోత్సాహాన్ని, శక్తికి పాంబినట్లు సాధకునికి బలాన్ని చేకూరుస్తుంది.

- సచేషం

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజు

శేషమి శేషేవి

శ్రీ అనంతాచార్యులవారికి వారు శ్రీ కృష్ణమాచార్యు, శ్రీ వేదవ్యాస, శ్రీ బోధాయన, శ్రీ భరద్వాజ. వీరు కారణజన్ములు అనటంలో సందేహం లేదు. వీరు లోకంలోని అందల పిల్లలవలె కాక అఖండ ప్రజ్ఞావంతులైన తంత్రిగారి పెంపకంలో జ్ఞానసంపన్ములై వెలుగొందారు. వీరు తమ జీవితాలను తమకు, తమ కుటుంబ శ్రేయస్సు వరకు పరిమితం చేసుకొనక, తంత్రి నుండి పాంచిన అపారాథధ్యాత్మికసంపదను లోకులందరకు పంచియస్తూ ప్రజలను భక్తి, జ్ఞాన మార్గానువర్తనులుగా చేసే లోకోద్ధారకులై పథిల్లారు.

తమ జిడ్డులను అంత ఉత్తములుగా తీర్మానిధ్యంటానికి శ్రీ అనంతాచార్య చేసిన కృషి, పడిన శ్రమ అపారం. ఆయన తమ జిడ్డులను పెంచిన విధానం కూడా ఎంతో విశిష్టమైన శితిలో పుండేచి. శ్రీ అనంతాచార్యులవారు ఈ కాలంలోని తల్లిదండ్రులవలె మూడవ యీటనే పిల్లలకు అక్షరాభ్యాసం చేయించటాన్ని తీవ్రంగా విమల్యించేవారు. అది సలయైన విధానం కాదని ఆ వయస్సులోని పిల్లల తేఱ్చు అక్షరాలు దిద్దేటందుకు, ప్రాసేటందుకు ఏమాత్రం పటుత్తాన్ని కలిగి యుండక పాశచం వలన బలవంతంగా వారిచేత ప్రాయించటం వలన వారి సుకుమారమైన చేతిపేళ్ళు బలమైన ఒత్తుడికి లోనై, తత్పవితంగా వారి సున్నితమైన నరాల వ్యవస్థ తీవ్రంగా దెబ్బతినే ప్రమాదం ఏర్పడుతుందనీ, ఆ పరిస్థితి భవిష్యత్తులో వారికి అనేకానేక శారీరక మానసిక వ్యాధులు కలిగే పరిస్థితికి దాలి తీస్తుందనీ చెప్పేవారు. అందువలన పిల్లలకు 5, 6 సంగాల వయస్సులో అక్షరాభ్యాసం చేయించాలనీ ఈ లోపు వారికి ప్రాతపది లేకుండా కేవలం నోటితో అక్షరాలు, అంకెలు, ఎక్కులు, భారత భాగవత

శ్లోకాలు, భగవంతీత, నోటి లెక్కలు, నీతివద్య శతకాలు యిలా ఎన్నెనో వల్లింపజేస్తూ కంఠస్తం చేయించాలనీ చెప్పేవారు. అందువలన వారు తమ జిడ్డులకు 5 సంగాల వయస్సు వచ్చిన తర్వాతనే అక్షరాభ్యాసం చేయించారు. అంతేకాదు వారు తమ జిడ్డులను అక్షరాభ్యాసం చేయించిన తర్వాత అందలివలె పారశాలలకు పంపలేదు. శ్రీ అనంతాచార్య తమ కుమారులను పారశాలలకు పంపకపాశచంతంలో నేటి సమాజ పరిస్థితులు పసిపిల్లలలో సద్గురును పెంపాంచించే బదులు చెడు అలవాట్లకు, చెడు భావాలకు జీజాలు వేసి వారి మనసులను కలుషితం చేస్తాయసీ, తద్వారా పిల్లలు భవిష్యత్తులో తమకు, సమాజానికి చెరుపు చేసే ప్రమాదకర వ్యక్తులుగా పరిణమిస్తారనీ ఆయన ఉద్దేశం. అందువలన మలినాలంటని స్వచ్ఛమైన మనసులు కల తమ కుమారులను బయట పిల్లలతో కలుపసేయక దేవాలయంలాంటి తమ గృహంలోనే వారిని దైవభక్తి, క్రమశిక్షణ, సద్గురులతో పెంచి, ఐహిక, ఆధ్యాత్మిక రంగాలలో సుశిక్షితులను చేశారు శ్రీ అనంతాచార్య.

శ్రీ అనంతాచార్యులవారు తమ కుమారులకు తామే గురువైమామూలువిద్యతోపాటువేదవేదాంగాలు, పురాణాలు, ఉపనిషత్తులు, జ్యోతిషం, భగవంతీత, విజ్ఞాన రూపాలు, నేటి పారశాలలో బోధించే పాత్మాంశాలు, సంస్కృతాంధ్రాంగ్ర భాషలను కూడా స్వయంగా బోధించేవారు. ప్రాణాయామం, యోగాభ్యాసం నేల్చించేవారు. దండాలు, ముల్లయుద్ధం, బస్సులు, కుస్తుపట్లు వంటి వ్యాయామ సంబంధమైన విద్యలను కూడా నేల్చించేవారు. ఆయన ఉదయపు వేళలో పిల్లలను కూర్చోబెట్టుకొని కొన్ని గంటలు విద్య గరపి, అటు తర్వాత తమ వృత్తి ధర్మంపై బయటకు వెళ్ళేటప్పుడు

తాము మళ్ళీ యింటికి తిలిగి వచ్చేసులకి పిల్లలు ఏమేము పారాలు నేర్చుకొనాలో చెప్పి వెళ్ళేవారు. తిలిగి యింటికి వచ్చిన తర్వాత తాము యిచ్చిన హోంవర్కు చేశారో లేదో పర్మచేష్ణించేవారు. మేధావంతులైన ఆయన కుమారులు కూడా ఎంతో తక్కువ కాలంలోనే తండ్రి నేఱ్చించిన పార్యాంశాలస్త్రీ నేర్చుకొనేవారు. వారికి 12-13 సంగాలు వచ్చేసులకి మెట్రీక్యూలేషన్ పరీక్షకు తల్చిదునిచ్చి బెనారస్ తీసుకొని వెళ్ళి అక్కడ మెట్రీక్ పరీక్షలు ప్రాయించేవారు. ఆ తర్వాత కళాశాలలకు పంపేవారు.

కేవలం విద్యలలోనే కాదు, శ్రీ అనంతాచార్యులవారు తమ పిల్లలను సద్వర్తనులుగా చేయటంలోను చక్కని తల్చిదునిచ్చేవారు. చక్కని క్రమశిక్షణ, సహానం, తమ పనులకై యితరులపై ఆధారపడకుండా స్వయంశక్తితో పనులు నిర్మించుకొనటం, బుజువర్తనులుగా మెలగటం, పట్టుదలతో కార్యములను సాభించుకొనటం వంటి సద్గుణాలనెన్నింటినో వారు తమ జడ్డలకు నేఱి వారిని ఆదర్శపోరులుగా తీఱ్చిచిద్దటమే కాక, దైవబక్తి, ఆధ్యాత్మిక జీవితానురక్తి వారిలో పెంపాందించారు. పుట్టుకతోనే జ్ఞానవంతులైన ఆ కారణజన్మలు తండ్రి శిక్షణలో మరింత తేజోవంతులై, సద్వర్తనులై లోకవిభ్యాతి గాంచారు.

శ్రీ అనంతాచార్య తమ పిల్లలకు చిన్న వయసు నుండి ఎవరి పనులను వారే స్వయంగా చేసుకోవాలసీ, యితరులపై ఆధారపడకూడదనీ చెప్పేవారు. కాలేజీలో చేరాలన్నా, బుక్సు కొనుకోవాలన్నా, ఫీజులు కట్టాలన్నా, డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్ళాలన్నా ఎవరికి వారు స్వయంగా చేసుకొనవలసిందే. అందుకు కావలసిన డబ్బు యివ్వటమే తప్ప సహాయంగా తాము వెంట వెళ్ళేవారు కాదు. “మనం వారి వెనుక వుండి వారికి పని నేఱ్చించాలి. లేకపోతే వాళ్ళు నేర్చుకొనేడెప్పుడు? అలా వాళ్ళే స్వయంగా చేసుకొంటున్నప్పుడు అందులోని సాధక బాధకాలస్త్రీ వాళ్ళు తెలిసికోగలుగుతారు” అని చెప్పేవారు. పిల్లలు ఏదైనా పారపాటుగా ప్రవర్తించినా, తప్పుపని చేసినా వారిని క్షమించి పూరుకొనక వాళ్ళ తప్పును వాళ్ళకు తెలియజెప్పి వారిని గట్టిగా దండించేవారు. తిలిగి వాళ్ళు జీవితంలో ఎన్నడూ అటువంటి పారపాటును చేయని విధంగా వారికి తెలియజెప్పేవారు. చిత్రమేమంటే శ్రీ అనంతాచార్య తమ పిల్లలు తప్పుచేస్తే దండించే సమయంలో వారి శ్రీమతి లక్ష్మిగారు వారి మధ్యకు వెళ్ళి తండ్రిగారిని వారిస్తే, ఆ తండ్రి

కొడుకులు ఆమెను ఆడ్డు రావద్దంటూ నెట్టివేసేవారు! పిల్లలు కూడా “మేము చేసిన తప్పుకు నాన్నగారు వేసే శిక్షను మేమే అనుభవించాలి. మధ్యలో నీవు అడ్డురావద్దు” అని పలకటం విశిష్టమైన శ్రీ అనంతాచార్యులవారి శిక్షణలో పెలగిన ఆయన తనయులకు తప్ప ఎవరికి సాధ్యం?

శిక్షలు వేయటం, శిక్షణ నివ్వటమే కాదు మూర్తీభవించిన ప్రేమస్వరూపునిగా తనయులను అనురాగంతో ఆప్యాయతతో లాలించేవారు, ఆదలించేవారు శ్రీ అనంతాచార్య. తమ అర్థాగి యి లోకం వీడిపోయినప్పుడు ఆయన పిల్లలకు తామే తల్లి పాత్ర వహించి తల్లిలేని లోటును, దైన్యాన్ని పిల్లలకు ఏమాత్రము కలుగనివ్వక వారి సకల ఆవసరాలు ఒంటలగా ఎంతో సమర్పతతో నిర్వహించారు. గురువై విద్య గరపారు. వారికి ఎట్టిపరిస్థితిలోనూ ఏ లోటూ రాశివ్వక వారు కోలినవస్త్రీ కొని యిచ్చి సంతోషపెట్టేవారు. పండుగ రీజులలో మాత్రమే కాదు, నలుగురు పిల్లల పుట్టినరోజు వేడుకలకు నలుగులకీ తలంటు స్నానాలు, కొత్తబట్టలు, నలుగులకీ యిష్టమైన పిండి వంటలతో భోజనాలు పెట్టి వారిని సంతోషపరచేవారు. అంతే కాదు, వాళ్ళు ఎప్పుడు ఎక్కడకు వెళ్ళామంటే అక్కడకు మద్రాసు వంటి దూర ప్రాంతాలకైనా కోలినవోటుకు తీసుకెళ్ళి అక్కడ వినోదం, విజ్ఞానం, అంబించే ప్రదేశాలస్త్రీ చూపించి వారికి ఆనందాన్ని కలిగించేవారు. అందుకుగాను ఎంత డబ్బు ఖర్చు పెట్టేందుకైనా వెనుకాడేవారు కాదు.

శ్రీ అనంతాచార్యలోని మరొక విశిష్టమైన గుణం పిల్లలకు భావస్వాతంత్యాన్నిప్పటం. వారు అభ్యసించవలసిన విద్యల విషయంలో గానీ, ఉద్యోగాల విషయంలో గానీ, విపాహం వంటి ముఖ్యమైన జీవిత నిర్ణయాల విషయంలో గానీ యికా యిలాంటి కొన్ని ముఖ్య విషయాలలో వారు పిల్లల వ్యక్తిగత నిర్ణయాలకే ప్రాముఖ్యత నిచ్చేవారు గానీ, బలవంతంగా తమ భావాలను, నిర్ణయాలను అనుసరించమని పిల్లలను నిర్ణంధించేవారు కాదు. తమ చిన్న కుమారుడు శ్రీ భరద్వాజ విపాహం చేసుకోనన్న తన నిర్ణయాన్ని తండ్రితో ఖచ్చితంగా వెల్లడించినప్పుడు శ్రీ అనంతాచార్యకు ఆ నిర్ణయం ఏ మాత్రం తమకు సమ్మతం కాకున్న కుమారుని యిష్టానికి అతని జీవిత సమస్యను వదలి వేశారు. అలాగే తమ కుమారులు డాక్టర్లు అవ్వాలన్న తమ కోలికను కూడా కుమారుల వద్ద వెల్లడించారే గానీ నిర్ణంధించలేదు. శ్రీ భరద్వాజగారు కళాశాల అధ్యాపకులుగా వ్యక్తిని చేపట్టినప్పుడు తండ్రి సంతోషించారే తప్ప ఏ మాత్రం అనంతప్పి చెందలేదు.

అంతేకాదు, శ్రీ ఆనంతాచార్య కులమత భేదాలక్షీతులు. బెనారస్ కు చెందిన అగర్వాలా అనే పాట్ మతస్నేడు శ్రీ ఆనంతాచార్యులవారికి స్నేహితుడు. అతడు తన కుమారైను శ్రీ భరద్వాజగారికిచ్చి వివాహం చేయాలని పుందని శ్రీ ఆనంతాచార్యగారితో అనుప్పుడు తాము హిందువులు, బ్రాహ్మణులు అయినప్పటికీ అందుకు ఏమాత్రం ఆభ్యంతరం చెప్పేదు. కానీ వివాహానికి విముఖులుగా పున్న శ్రీ భరద్వాజగారు అందుకు అంగీకరించకపోవటం జరిగింది. ఏ విషయంలో మైనాసరే వ్యక్తి గుణగణాలకు, సాశీల్యానికి విలువనివ్వాలే కానీ కులమతాలకు ప్రాధాన్యతనివ్వకూడదని చెప్పేవారు. అందుకు నిరూపణగా ఆయన తమ యింట్లో ఆశ్రయమిచ్చిన పేద విద్యార్థులలో కేవలం బ్రాహ్మణులే కాక అన్యకులాల పిల్లలు కూడా తమ పిల్లలతో పాటు కలసి మెలసి సంచరించేవారు. ఆయన ఎవరిసీ కించపరచక అందినీ సమానంగా ప్రేమించేవారు, ఆదిలించేవారు.

అంతేకాదు, శ్రీ ఆనంతాచార్య సనాతన సంప్రదాయాలను అంటిపెట్టుకొని తమ కుమారులు సంప్రదాయబద్ధంగా నడవాలని పోద్ధులం చేయలేదు. ఉదాహరణకు శ్రీ భరద్వాజని ఉపనయనం చేసుకొమ్మని శ్రీ ఆనంతాచార్య ఆదేశిస్తే “ఉపనయనం ఎందుకు చేసుకోవాలి? దాని వలన ప్రయోజనమేమిటి?” అని ప్రశ్నించారు శ్రీ భరద్వాజ. అంతేకాదు ఉపనయనం చేసుకొనేందుకు విముఖతను కూడా వ్యక్తం చేశారాయన. అప్పుడు కూడా శ్రీ ఆనంతాచార్య పుత్రుని నిర్వంధించలేదు. చేసుకుతీరాలని ఒత్తిడి చేయలేదు. ఆ నిర్ణయాన్ని కూడా ఆతని యిష్టానికి వచిలేశారు. కొన్నాళ్ళ తర్వాత ‘ఉపనయనం’ క్రతువులో ఏమి పరమార్థం దాగిపుందీనన్న కుతూహలంతో తనంతట తాను వచ్చి ఉపనయనం చేసుకోవాలనుకొంటున్నానని, తనకు ఉపనయనం చేయమనీ కోఱనపుడు మాత్రమే తంత్రి శ్రీభరద్వాజకి ఉపనయనం చేయటం జరిగింది.

శ్రీ ఆనంతాచార్యగారికి తమ కుమారులపై, వారి సద్గురువునైని ఎంతో నమ్మకం వుండటం వల్ల వారి భావాలు, నిర్ణయాలు ఎప్పుడూ సలగానే వుంచాయని, తాము కష్టపడి తీర్చిచిచిన వారి వ్యక్తిత్వాలు వారిని ప్రక్కదోషలు పట్టించక బుజువుర్తనులనుగా నడిపిస్తాయనే దృఢ విశ్వాసంతో వారికి సంపూర్ణమైన భావస్వేచ్ఛను యిచ్చి వారి నిర్ణయాలను

గౌరవించేవారు.

ఆయన భావించినట్టే వారి కుమారుడు శ్రీ భరద్వాజ మొదట ఉపనయనం వద్దనటం, ఆ తర్వాత అందులో ఏముందో తెలిసికొనాలనే కుతూహలంతో ఉపనయనం జరిపించమనటం, సలగ్గా ఉపనయన సమయంలోనే శ్రీ భరద్వాజగాల మమతను చూరగిన్న శ్రీ కృష్ణమాచార్యుల కుమారుడు మరణించటం అనే ఘట్టం శ్రీ భరద్వాజ మనస్సు చలింపజేసి, ఆయన తీవ్ర పరితాపం నుండి జనియించిన ఆత్మజీధన ఆయనకు యజ్ఞిపవీత సూత్రధారణలోని పరమార్థాన్ని తెలియజేసి ఆయన జీవితంలో గొప్ప మార్పుకు నాంబి పలకటం జరిగింది.

ఈ విధంగా తమ కుమారులను ఏ విషయంలోనూ తమ ఉద్దేశాల ప్రకారం నడుమకొమ్మని నిర్భంధించని శ్రీ ఆనంతాచార్య ఒక ఉన్నతమైన వ్యక్తిత్వం గల తండ్రిగా లోకానికి ఆదర్శపూరుషుడు అనటంలో సందేహం లేదు.

శ్రీ ఆనంతాచార్య గొప్ప సంఘనేవా తత్తురులు. వారు ఎందరో పేద విద్యార్థులను స్వంత ఖర్చులతో చచివించారు. ఎందరికి తమ యింట్లోనే ఆశ్రయమిచ్చి తమ పిల్లలతో సమానంగా వసతికల్పించి విద్యాబుద్ధులుగరపారు. ఎందరికి ఉచితవైద్య సేవలందించారు. ఎందరో పేదలకు వివాహం, జీవనోపాధులు సమకూర్చుకొనేందుకు సహాయపడ్డారు. ఉచిత తాలింపొనాలు నడిపారు. ‘భరద్వాజ గురుకులం’ పేరుతో విద్యాలయం స్థాపించి విద్యార్థులకు ఉచిత విద్య నంబించటమే కాక, వారికి ఉచితంగా పొర్చుపుస్తకాలు యిచ్చి, ఆపుపాలు, రోట్టులు, భోజన వసతి కల్పించి విద్య గరపేవారు. ఆ విద్యాలయంలో మామూలుగా అన్ని పొరశాలలో వలె గణితము, సైన్సు, సోషల్ స్ట్రేస్, ఆంగ్లం, తెలుగు మొదలైన సబ్జెక్టులు బోధిస్తా; వాటితో పాటు వేదవేదాంగాలు, పురాణేతిహాసాలు, భగవంతీత్త, సంస్కృతం కూడా నేర్చేవారు. వ్యాయామం, మల్లవిద్య వంటి విద్యలు కూడా బోధించేవారు. తమ పిల్లలకు కూడా ఆ విద్యాలయంలోనే విద్యనభ్యసింప జేశారు. ఉత్సాహపంతులైన యువకులకు ఆయుర్వేద విద్య, మందులు తయారుచేసే విధానం నేర్చించేవారు. తెనాలిలో చంద్రమాళి సత్యనారాయణ అనే మిత్రుడు “అలా ఉచితంగా వైద్యం, మందుల తయారి అన్ని చెప్పేస్తున్నావేమిటి?” అని ప్రశ్నిస్తే “నాకు డబ్బుపై ఆశ లేదు. కావాలంటే సీకు కూడా ఎంతైనా నేర్చిపొను నేర్చుకోి” అని సమాధానమిచ్చేవారు.

శ్రీ ఆనంతాచార్యులుగారికి ధనంపై ఎటువంటి ఆసక్తి,

ఆస్తిపాస్తులపై ఎటువంటి ఆపేక్ష లేశమాత్రమైనా వుండేది కాదు. పేద ప్రజలకెందలకో ఉచితవైద్యం అంధించినపుటీకీ కూడా శ్రీ అనంతాచార్యులవారికి వైద్యవృత్తి ద్వారా ఆ రోజుల్లోనే నెలకు 50వేల రూపాయలకు పైగా ఆదాయం వచ్చేది. ఆయన స్నేహితులు, బంధువులు, హితోభలాపులు ఆయనను పాలాలు, స్థలాలు ఏర్పరచుకొమ్మని, స్వంత యిశ్చ కట్టించుకొమ్మనీ సలహాలు యిచ్చేవారు. నలుగురు పిల్లలనూ పెంచి, పెద్దచేసి, చదువులు చెప్పించి జీవితాలలో స్థిరపరచటానికి ఎంతో వ్యయం అవుతుందని, కనుక ఆస్తులు ఏర్పరచుకొని ముందుచూపుతో పిల్లల భవిష్యత్తు నాలోచించి కొంతధనం నిల్చేసుకొనటం మంచిదనీ చెప్పేవారు. అయితే శ్రీ అనంతాచార్య తమ సంపాదనలో తమ కుటుంబ ఖర్చులకు పోను మిగిలిన డబ్బును పేదసాదలకు పంచేసేవారు. పిల్లల కోసంగానీ, తమ కోసంగానీ ఒక్క రూపాయి కూడా ఆయన దాచుకొని ఎరుగరు. “తనపై తనకు నమ్మకం లేనప్పుడే డబ్బుపై ఆశ, ఆస్తికీ వుంటుంది. నాకు నాపై విశ్వాసం వుంది. అందువల్ల నాకు ఎలాంటి ఆస్తులు ఏర్పాటు చేసుకోవలసిన ఆవశ్యకత లేదు. ఆస్తుల వల్ల పిల్లలకు అహంకారం పెరుగుతుంది. ధనవంతులమనే గర్యం వస్తుంది. అంతేకాదు, ఆస్తులను దుల్చినియోగం చేసుకోనూవచ్చు, పోగొట్టుకోనూవచ్చు. వారికి ‘పీడు’ అనే ఆస్తిని యిస్తాను గానీ డబ్బుగా యివ్వను. ఎంతవరకు చదువుకుంటామనీ అంతవరకు చబిబిస్తాను” అని చెప్పేవారు. అన్నట్టుగానే ఆయన పిల్లలకు ఆస్తులు ఏమీ యివ్వలేదు. స్వంత గృహాలు, పాలాలు వంటివేటి ఏర్పరచలేదు. ధనం రూపేణా ఒక్క రూపాయి అయినా యివ్వలేదు. బంగారు, వెండి నగలు, ఆభరణాలు, పాతలు, విలువైన సామాగ్రి వస్తు వాహనాలేటి సమకూర్చలేదు.

స్వయంశక్తిపై జీవించటం, దాన ధర్మిరతి, బుజువర్తన, భూతదయ, పరోపకార తత్తురత, దైవభక్తి, ఆధ్యాత్మిక చింతన - ఇవీ ఆ తండ్రి తనయులకిచ్చిన అంతులేని బశ్వర్యాలు, ఎన్నటికీ తరగని ఆస్తులు!!

అంతేకాదు, శ్రీ అనంతాచార్యగాలలోని అసామాన్య దైవిగుణం - మూర్తిభవించిన మానవత్వం! మానవతుకు మారుపేరు శ్రీ అనంతాచార్య అని చెప్పవచ్చు. అందుకు ఉదాహరణగా విస్మయం కలిగించే ఒక సన్నిహితం ప్రాస్తాను.

ఒకసాఱ వేరొక గ్రామంలో నివసించే ఫీల దగ్గర బంధువు ఒకామె స్వేచ్ఛ వ్యాఖ్యలో మరణించింది. ఆ

తర్వాత జరుగవలసిన కార్యక్రమాలు జిల్హేందుకు ఆమె బంధువులు, భర్త, పిల్లలు కూడా ముందుకు రాలేదు. ఆ వ్యాఖ్య తమకు సోకుతుందేమోనన్న భయంతో వారు దూరంగా వుండిపోయారు. అప్పుడు శ్రీ అనంతాచార్యగారు ఒక్కరే ఆమె శలీరాన్ని భుజింపై స్నేహానానికి మోసుకుపోయి దహనం చేసి వచ్చారు. ఆయనలోని పలిపూర్ణ మానవత్వానికి, ఎటువంటి పలిస్థితికీ చలించని భీరత్వానికీ యింతకంటే నిదర్శనం మరొకటి ఏముంటుంది?

- సచేపం

సాయి అవతరణ మాసపాత్రిక గురుపూర్ణిమ

ంప పేజీ తరువాయి

కనుక సాధకుని ప్రధాన కర్తవ్యం తన పూర్ణగురుని పూర్ణస్థితిని తన హృదయపలకం మీద స్పష్టంగా ముట్టించుకోవడమే! అందుకు సాధనముగా గురుపూర్ణిమనాడు సద్గురుని పూజించుకునే ఆవారం అనాచిగా వస్తున్నది. అందుకు ఉత్సమమైన సాధనం పూర్ణగురుని చలిత్త పారాయణ చేయడమే!

మ్యక్కి జీవితములో పైన చెప్పిన లీతిన ఆత్మవికాసములో కొన్ని దశలు లేక కళలు కనిపించినట్లు, మానవజాతి చలిత్తలో కూడా జరుగుతుంది కాబోలు. ఇంతకు ముందటి గురువుల అవతరణ వివిధ దశలు అనుకుంటే సాయిశుని అవతరణయే మానవాలికి గురుపూర్ణిమ.

సకలజీవులు, దేవతలు, యావాస్థాస్యంతమరూపమేనని; భగవంతుడు మానవులందలకీ ఒక్కడేనని, ఆయనను ఆరాధించడానికి మతబేధం అప్పస్తుతమని తెలుపుతూ, ప్రతి మతస్థితికి అతని మతజీవిత పరాకాష్టమ తనలో చూపిన వేరొక గురుస్వరూపమేటి చలిత్తలో కనిపించదు. అందుకే ‘పాల్ రెప్స్’ అనే పాశ్చాత్యపండితుడు శ్రీ సాయి అవతరణ మానవజాతి యొక్క ఆధ్యాత్మిక చలిత్తలోనే మైలురాయి వంటిదని, నూతన యుగానికి నాంచియసీ అన్నాడు. అంతటి మహానీయుని అనురూపోన్ని చబిచూసిన మనం గురుపూర్ణిమను సార్థకం చేసుకుండాము.

‘తల్లికి తగ్గ బడ్డలు కండి, మీ ఆధ్యాత్మిక ధనాగారాలను నింపుకోండి’ అన్నారు సాయి. ●

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీతృత్తి వ్యాఖ్యా గోదానులు

జీవితం లులియు భోగ్రలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

ల్ల మ్యా ఆదేశానుసారం శశాంక బాబు, ఆయన కుమారై గురుప్రియ సిద్ధేశ్వరీ ఆశ్రమంలోనే వుండనాగారు. శశాంక బాబుతో అమ్మాయికనుండి ఆయన బాహ్య పూజలేచీ చేయనపసరం లేదని, కాలమంతా జపధ్యానాదులకు, సాధనకు వినియోగించాలని ఆదేశించటంతో ఆయన దినచర్య వేరొక విధంగా మాలిపాశయింది. రోజులో యేదో ఒక సమయంలో ఆయన సిద్ధేశ్వరీ పీరస్తానంలో కొంతనేపు కూర్చోని గడుపుతుండేవారు. ప్రతిరోజు తెల్లవారురూమునే లేచి తటాక స్నానం చేసి గబికి వచ్చి కొంతనేపు ప్రాణాయామం చేసేవారు. అప్పటి నుండి మధ్యహ్నం వరకు జపంలోనే గడిపేవారు. మధ్యహ్నం లేచి కొంచెం ఆహారం తీసుకుని మరల అదే ప్రదేశంలో కూర్చుని జపం కొనసాగించేవారు. సాయంత్రం ఐదు గంటల ప్రాంతంలో రమణాశ్రమం వెళ్లి అమ్మను దల్చించి అక్కడ యే ప్రసాదం వుంటే అది తిని రాత్రి 9, 10 గంటల వరకు అమ్మ సన్నిధిలోనే గడిపేవారు. ఆ తర్వాత అమ్మ సేవలో వున్న తన కుమారై గురుప్రియతో సిద్ధేశ్వరీ వచ్చేవారు. ఆశ్రమానికి వచ్చిన తర్వాత కూడా రాత్రి 12, 1గం. వరకు జపంలోనే గడిపేవారు శశాంకబాబు. ఆ విధంగా శశాంక బాబు ఆధ్యాత్మిక సాధన అమ్మ పర్యవేక్షణలో, అమ్మ యొక్క ఆశీస్యులతో నిరాటంకంగా సాగిపోతూవుంది.

1931వ సంవత్సరములో ఊయల పూర్తిమ రోజున అమ్మ సన్నిధిలో డోలోత్సువ పండుగ కన్నుల విందుగా జరిగింది. రాజేంద్ర తుషార్ అనే భక్తుని భార్య

అమ్మను యెంతగానో ప్రార్థించటంతో అమ్మ డోలోత్సువం జరుపుకునేందుకు అనుమతించారు. రమణాశ్రమంలో పుష్పాలతో అలంకరింపబడిన ఒక పెద్ద ఊయలను సిద్ధం చేశారు. ఆ రోజు ఉదయాన పూజాబికములు, అనుష్ణానాలు ముగిసిన తర్వాత స్త్రీలందరూ అమ్మను ఊయలలో కూర్చోబెట్టి ఊయల వూపారు. ఆ తర్వాత స్త్రీలందరూ ఒకలి తరువాత ఒకరు ఊయలలో అమ్మ ప్రక్కన కూర్చుని ఊయల వూగారు. ఆ సందర్భంలో అందరూ అమ్మపై రంగులు చల్లుతుంటే అమ్మ కూడా స్త్రీలపై రంగులు చల్లారు. ఆశ్రమమంతా స్త్రీల హడావిడి, నవ్వులు, సరదా సంభాషణలతో ఎంతో కోలాహలంగా, సందడిగా గడిచిపాశయింది. ఆ తర్వాత అమ్మ స్త్రీలందలని వెంటబెట్టుకొని ఆశ్రమ కోనేటి వద్దకు వెళ్లి కోనేటిలో దిగారు. ఎంతోనేపు జలకీడుల కార్యక్రమం సాగింది. ఆశ్రమంలో ఒక ప్రక్క నివేదనల కోసం వంటలు వండనాగారు. కోనేటి స్నానాలు అనంతరం అమ్మ సంకీర్తన గృహసికి వచ్చి సంకీర్తన ఆరంభించారు. సంకీర్తన జరుగుతుండగా అమ్మ ఒక పెద్ద గిన్సె నిండా మంచి గంధాన్ని తెప్పించి స్త్రీలందల తలలపై అద్దారు. ఆ తర్వాత పూజ, నివేదనల అనంతరం భక్తులందరూ ప్రసాదాలు స్వీకరించారు. ఈ విధంగా సాయంత్రం వరకు డోలోత్సువ కార్యక్రమం యెంతో వైభవంగా జరిగింది. ఆ తర్వాత భక్తులంతా అమ్మకు నమస్కరించుకొని అమ్మ వద్ద సెలవు తీసుకుని తమ తమ యిల్లకు వెళ్లిపోయారు.

ఒకసార్ల అమ్మ కలక్కులో ప్యాలీబాను బంగళాలో వున్నప్పుడు బాలాబాబు అనే భక్తుడు అమ్మను దల్చించి

తన గృహోనికి విచ్చేయవలసినదిగా ప్రార్థించాడు. అమ్మ అంగీకరించి అతని యింటికి వెళ్లి ఆక్కడ కొన్ని రోజులు వున్నారు. అమ్మ యెష్టుడు కలకత్తా వెళ్లినా తండ్రిపతండ్రాలుగా భక్తులు అమ్మ దర్శనార్థం వస్తుండేవారు అలా ప్రవాహంలాగా యెడతెలపి లేకుండా వస్తున్న భక్తులను అమ్మ యేమాత్రం ఆటంక పరచక రాత్రింబగరభ్య వారి మధ్యనే కూర్చుని మాట్లాడుతుండేవారు. ఆ పరిస్థితి చూసి అమ్మ బాగా అలసిపోతున్నారని, ఆమెకు విత్రాంతి నివ్వాలని భావించి పగలు 12 గంటల వరకు, రాత్రి తొమ్మిబి గంటల వరకు మాత్రమే అమ్మ దర్శనం వుంటుందని ప్రకటించారు. అయితే అమ్మ ఆ నిబంధనలన్నింటినీ ప్రక్కన పెట్టి తానే బయటకు వెళ్లి వాళ్ళ మధ్య కూర్చొసటం మొదలుపెట్టారు. బాలాబాబు భక్తులకు నోటితో చెప్పలేక రాత్రి 9 గంటలకు పగలు 12 గంటలకు గేటు తలుపులు మూసివేసేవాడు అయితే భక్తులు మాత్రం యిదంతా అమ్మ విత్రాంతి తీసుకోవాలనే వుద్దేశ్యముతో చేస్తున్నారన్న విషయం అర్థం చేసుకుని అందుకు సహకరించ సాగారు.

అమ్మ బాలాబాబు యింట్లో వుంటున్నప్పుడు ఒకరోజు ఒక చిత్రమైన సన్నివేశం జిలగించి. ఆరోజు అమ్మ భక్తులతో మాట్లాడుతున్నారు. సమయం పగలు 12 గంటలు కావస్తున్నాయి. భక్తులు 'అమ్మ యింక బయలుదేరుతాము సెలవిప్పించండి' అంటూనే వున్నారు గాని ఒక్కరు కూడా కదలటం లేదు. చివరికి ఎలాగో 12 గంటలు దాటాక యిక తప్పదు అన్నట్లు వారంతా లేచి అమ్మ దగ్గర సెలవు తీసుకొని వెళ్లిపోయారు. అందరూ వెళ్లిపోయిన తర్వాత భోజన ప్రసాదాలు స్వీకరించి అందరూ తమ గదులలో విత్రాంతి తీసుకుంటున్నారు. గురువ్వియ, మరి యిద్దరు శ్రీలు అమ్మ దగ్గర కూర్చుని విసువకరలతో అమ్మకు విసురుతున్నారు. అది వైశాఖ మాసం. బయట యెండ తీవ్రంగా కాస్తున్నాయి. అమ్మ వున్నట్లుండి లేచి కూర్చున్నారు. సమయం మధ్యాహ్నం రెండు గంటలయింది. అమ్మ లేచి నేరుగా బాలాబాబు వున్న గబిలోకి వెళ్లారు. నిద్రపోతున్న బాలాబాబును లేపి, "లే, పద, వెళ్లం" అన్నారు. అమ్మను చూచి బాలాబాబు కంగారుగా లేచి నిలబడి, "అమ్మ! యెక్కడికమ్మా" అన్నాడు. "బయటకు" అంటూ మరేమీ మాట్లాడకుండా బాలాబాబు చేయి పట్టుకుని బయటకు

నడిచారు. అమ్మ! అమ్మ! యేమిటమ్మా యిభి? ఇంత యెండలో బయటకు వెళ్లారా? అంటూ బాలాబాబు యెంతగా వేడుకున్నా, అమ్మ అసలు వినిపించుకోవటం లేదు. "అమ్మ యిలా చేస్తున్నారేమిటమ్మా? మేమందరము యెంతగానో కష్టపడి భక్తులకు నచ్చజెప్పి పంపించి వేస్తున్నాయి యెందుకు? మీరు విత్రాంతి తీసుకోవాలనే కదా? ఈ విధంగా మీలీవేళలో వీధులలో తిరుగుతుంటే భక్తులు చూస్తే నా గులంచి యేమనుకుంటారు? వారికి నేనేమీ సమాధానం చెప్పుకోవాలి?" అంటూ చాలాసేపు బాలాబాబు అమ్మను యింటికి వెళ్లామని బ్రూతిమాలుతున్నా, అమ్మ అతని మాటలు యేమాత్రం పట్టించుకోకుండా పెద్దగా నవ్వుతూ, "నేనెంత తలతిక్క మనిషినో మీకు తెలయదా? నేనే కాదు, మిమ్మల్ని కూడా విత్రాంతి తీసుకోనివ్వను" అంటూ ఆ వేసవికాలంలో మిట్టమధ్యాహ్నా వేళలో తీవ్రమైన యెండలో వీధులన్నీ తిరగసాగారు.

అమ్మ ఆ విధంగా యెండలో వీధులలో తిరుగుతున్నారని తెలుసుకున్న భక్తులు తమ యిండ్ల నుండి బయలుదేల వచ్చి అమ్మను కలుసుకొని అమ్మతోపాటు వారు కూడా తిరుగసాగారు. అమ్మ అలా తిరుగుతూ వీధుల్లోని మితాయి దుకాణాల నుండి మితాయి తీసుకొని అందరికీ పంచసాగారు. అలా సాయంత్రం వరకు తిలగి తిలగి ఆ తర్వాత అమ్మ నేరుగా పశుపతి బాబు అనే భక్తుని యింటికి వెళ్లారు. పశుపతి బాబు భార్య కొంతకాలంగా అస్పస్సురాలుగా వున్నాయి. అమ్మ కలకత్తా వచ్చారని తెలిసి తన అనారోగ్యం కారణంగా తను అమ్మను దల్చించుకోలేక పోయినందుకు బాధపడి, అమ్మ ను యిలా ప్రార్థించించి: "అమ్మ! నువ్వు సర్వాంతర్యామివి కదా? నా బాధ నీకు తెలియటంలేదా? నాకై నేను నీ దర్శనానికి రాలేకున్నాను. దయతో మీరే నా వద్దకు రావచ్చ కదా. నన్ను కరుణించి మీకోసం తపిస్తున్న మీజడ్డలవద్దకు వచ్చిమీదర్శనభాగ్యాన్ని పుసాచించండి తల్లి!" కరుణామయి శ్రీ ఆనందమయి మాతకు ఆమె కన్నిటి ప్రార్థన వినిపించకుండా వుంటుందా? ఆనాడు మధ్యాహ్నం వేళ అలా వీధుల వెంబడి తిరుగుతున్న అమ్మ యెవ్వులకి యేమీ చెప్పకుండా నేరుగా పశుపతి బాబు యింటికి వెళ్లారు. హతాత్మగా తన కళ్ళ యెదుట నిలబడి వున్న అమ్మను చూచి ఆ భక్తురాలికి ఆనందంతో నోట మాట రాలేదు. ఆనందభాష్యాలు కారుస్తూ అమ్మ పాదాలపై

పడింది. సాయంత్రం వరకు ఆమె వద్దనే కూర్చుని ఆమెను ఆశీర్వాణించి తిలిగి బాలాబాబు యింటికి చేరుకున్నారు అమ్మ.

ఆ విధంగా పగటివేళ బాలాబాబు యింట్లో అమ్మ దర్శన వేళల నియమం అమలుకు భంగం కలిగింది. రాత్రి 9:00 గంటల వరకు అమ్మ దర్శనం వుంటుందన్న నియమం ప్రకారం ఆనాటి రాత్రి 9:00 గంటల కల్గా భక్తులు యిళ్ళకు వెళ్లేందుకు సిద్ధమైనారు. అయితే అమ్మ భక్తులతో మాట్లాడుతూ వుండిపోయారు. మధ్యలో విరామం కూడా లేకుండా యెంతో ఉత్సాహంగా మాట్లాడుతూ వాలిని కదలనిపుటేదు. ఇళ్ళకి వెళ్లే అవకాశమే లేకుండా సంభాషిస్తూ చివరికి రాత్రంతా యెవలనీ నిద్ర కూడా పోయినిపుటేదు అమ్మ. భక్తులతోను, బంధుజన స్త్రీలతోనూ యేవేవో ఛలోక్కులు విసురుతూ తెల్లవారే వరకు హస్య సంభాషణలతో యెంతో సరదాగా గడిపారు అమ్మ.

ఈ విధంగా అమ్మ విషయంలో యెటువంటి నియమ నిబంధనలు విభించాలన్నా అట సాధ్యమయ్యేది కాదు. అమ్మ యెలాంటి నియమ నిబంధనలకు బంధింపబడరన్న విషయం భక్తులకు యెప్పటికప్పుడు స్పష్టమవుతూ వుండేది.

థాకాలో ఆశ్రమ నిర్మణం జలగాక ఒకరోజు అమ్మ భక్తులతో, “మీరందరూ యా నాలుగు గోడల మధ్య యా చినుడైన చోట్లో నన్ను వుంచాలని అనుకుంటున్నారు. అందుకే యిలాంటి ఆశ్రమాలను నాకోసం నిర్మిస్తున్నారు. ఎప్పుడూ నేను మీ దగ్గర వుండాలన్న మీ కోలికలో తప్పేమీ లేదు. మీరంతా కలిసి ఒక చోట చేలి సత్సంగాలు, ఉత్సవాలు దైవ సంబంధమైన కార్యక్రమాలు జరుపుకోవాలని పుత్రాహంగా పున్నారు. అలాంటి వాటికి యా ఆశ్రమాలను పుపయోగించుకొనండి. నాకోసం యే నిర్మణాలు చేయనక్కరలేదు. ఎందుకంటే నేను యెప్పుడు యెక్కడ పుంటానో యెక్కడికి వెళ్తానో నాకే తెలియదు. నాకు యే ఆశ్రమమూ అవసరం లేదు” అని చెప్పారు. కాలం గడిచిన కొణ్ణి అమ్మ యే ఒక్క ప్రాంతానికి పరిమితులు కారన్న విషయం అందరికీ అర్థం అయింది. కానీ శ్రీ ఆనందమయి అమ్మకోసం భక్తులు యెన్నో చోట్ల యెన్నో ఆశ్రమాలు నిర్మించారు. కానీ అమ్మ యే ఒక్క ఆశ్రమానికి అంకితం కాలేదు. ఎక్కడా స్థిరంగా పుండక, అంతటా సంచలిస్తూ,

దేశమంతా తిరుగుతూ జనులందలకీ తన బిష్టబోధలు అంచిస్తూ, అనుగ్రహిస్తూ, ఆశీర్వాణిస్తూ మన భారతభూమిని అంతటిసీ తన బిష్ట పాదస్ఫుర్శతో పుస్తితం చేశారు.

1932వ సంవత్సరం వైశాఖ మాసంలో అమ్మ తన పర్యాటనముగించుకొని డాకా వచ్చారు. వచ్చిన కొణ్ణి రోజులకే జన్మించిన వేడుకలు ప్రారంభమైనాయి. ఈ సంవత్సరం జన్మించిన తిథికి, జన్మించిన తేదీకి మధ్య యిరవై ఒక్క రోజుల వ్యవధి వచ్చింది. ఆ 21 రోజులు అఖండ నామ సంకీర్తన జరపాలని భక్తులు సంకల్పించారు. జన్మించిన తేదీల ఆరంభానికి ముందు అమ్మ కులదా దాదాతో, “నీ కుమార్తెను కన్యాకుమారీ దేవిగా అలంకరించి కుమారీ పూజ చేయి” అని ఆదేశించారు. కులదా దాదా అమ్మ ఆదేశం ప్రకారం తన కుమార్తెకు కుమారీ పూజ చేశాడు. ఆ తర్వాత గురుప్రియ, శశాంక బాబు, యోగేశ్ దాదా అతుల్, కానూ, కమలాకాంత్ - ఈ ఆరుగురు తాము కూడా కుమారీ పూజ చేసుకుంటామని అమ్మతో చెప్పగా అమ్మ అనుమతించారు. ఈ ఆరుగురు ఆరుగురు బాలికలకు కుమారీ అలంకరణ చేసి ఒక్కిక్కరు ఒక్కిక్క బాలికలను పూజించారు. “ఆధ్యాత్మిక సాధనలో కుమారీ పూజకు కూడా ఒక ప్రత్యేక స్థానం వున్నది. ఈ పూజ సాధనలో పురోగతిని ప్రసాదిస్తుంది” అన్నారు అమ్మ. పూజ అనంతరం పీరందరూ హామోమం చేసి ఆ ఆరుగురు బాలికలను విందు భోజనాలతో సత్కరించారు. ఆ తర్వాత వాలికి ఫల, పత్ర, పుష్ప తాంబూలాలను దక్షిణగా సమర్పించారు. ఆ తర్వాత అమ్మ కుమారీ పూజ చేసిన ఆ యెడుగురుసీ ప్రతిరోజు పండ్లు, పువ్వులు హామోమంలో వెయ్యాలని 21 రోజులపాటు అఖండ నామ సంకీర్తన చేస్తూ దేవతలకు కిచిడీ నియమనిష్టులతో వండి వైవేద్యం యివ్వాలని, ప్రతిరోజు కిచిడీ మాత్రమే ఆహారంగా స్వీకరిస్తూ నియమనిష్టులతో వుండాలని వాలిని ఆదేశించారు.

ఈ సంవత్సరం జన్మించిన వేడుకలకు కొణ్ణినెలలు ముందుగానే ఆశ్రమంలోని మంచిరాలలోని పాత విగ్రహాల స్థానంలో కొత్తవి ప్రతిష్ఠించాలని వాటిని సిద్ధం చేశారు. అష్టధాతువులతో యెంతో అందంగా మలచబడిన అన్నపూర్ణార్థాదేవి, కాశీ విశ్వేశ్వరస్వామి, కాళికాదేవి విగ్రహాలు, కాశీ నుండి శశాంకబాబు తెప్పించిన తెల్లరాతి పరమశివుని విగ్రహం ఆశ్రమంలో ప్రతిష్ఠించారు.

- సశేషం

ద్వారకామాయి ఇన్‌బుభ్రణుంగరులు

శ్రీమతి ఎం. అస్త్రపూర్ణమ్య, హైదరాబాద్

ఒకసాల నేను తాడేపల్లిగూడెం నించి ఏలూరు వెళ్ళడానికి బస్టాండ్ కి ల్యా ఎక్స్ 100 రూపాయల నోటు ఇచ్చాను. ‘ఆ నోటు చెల్లదు’ అన్నాడు. నా దగ్గరున్న చిల్లర యిచ్చాను. తరవాత ఒక పొప్ లో ఈ నోటు ఇస్తే, ‘ఇది చెల్లదు’ అన్నాడు. ఆ తర్వాత ఏలూరు వెళ్లే బస్టాండ్ కి ల్యా ఎక్స్ 100 రూపాయల నోటు కండక్టర్ కి ఇస్తే ‘ఈనోటు చెల్లదు’ అన్నాడు. సరేనని బస్టాండ్ బిగిపోయాను. ఇక అక్కడి నుండి రైల్స్ స్టేషన్ కి వెళ్ళాను. నేను ఆ డబ్బుల తోనే మా ఊరు వెళ్ళాలి. ఇక్కడ కూడా చెల్లదంటే ఎలాగా అనుకుంటూ, అప్పుడు బాబా గుర్తుకొచ్చి, “నువ్వు నిజంగా దేవుడిపైతే, నీకు మహిమే పుంటే, యిక్కడ యిం నోటు చెల్లాలి” అనుకుని, రైల్స్ కౌంటర్ లో టీకెట్ కోసం ఆ నోటు యిప్పగానే తీసుకున్నారు, హమ్మయ్య అనుకునే లోపే, ‘ఇది చెల్లదండి’ అని యిచ్చేసారు. అప్పుడు నాకు చాలా బాధ వేసి, ‘సీ దగ్గర ఏమీ మహిమ లేదు’ అనుకుంటున్న సమయంలో, మా పక్కనే మగవాళ్ల వరుసనించి ఒకాయన, ‘ఆ నోటు యిటు యిప్పండి, నేను చిల్లర యిస్తాను’ అన్నారు. ఈ నోటు ఎక్కడా చెల్లలేదండి అంటే,,ఫరవాలేదు నేను బ్యాంక్

లో మారుస్తాను’ అని చెప్పి ఆ నోటు తీసుకుని, నాకు 100 రూపాయలు ఇచ్చారు. ఈ విధంగా బాబా ఆ వ్యక్తి రూపంలో నన్ను కాపాడి వాలి మహిమ చూపించారు.

ఒకసాల మావారు స్నేహితులతో కలిసి శిలాడి కి వెళ్లారు. ఆయనకి బాగా సిగరెట్ కాల్చే అలవాటుండేది. దర్శనానికి వరుసల్లో నిల్వున్నారు, కానీ బైటికి వెళ్లి సిగరెట్ తాగాలనిపిస్తోంచిట. అప్పుడు వాళ్ల స్నేహితులు, ‘మనకి ఏదైనా సమస్య పుంటే ఒక చిట్ మీద ప్రాసి ధునిలో వేస్తే ఆ సమస్య తీరిపోతుంది’ అని చెప్పారట. వెంటనే మావారు తనకి సిగరెట్ మానాలని పుంచి కానీ మానలేక పోతున్నానని ప్రాసి ధునిలో వేశారట. ఆ క్షణం నించి యిక సిగరెట్ తాగాలనిపించలేదట. ఇంటికి వచ్చాక, జిలగించి చెప్పి, సిగరెట్ మానేశానని చెప్పారు, నేను నమ్మలేదు. చాలాసార్లు ఇలా అనుకోవడం, మానలేక పోవడం జిలగించి. కానీ యాసాలి నిజంగానే మానేశారు. అదంతా బాబా దయవల్ల మాత్రమే జిలగించి.

ఒక 40 సంవత్సరాల క్రితం మా బంధువులతో కలిసి శిలాడికి వెళ్ళాము. వెళ్లేటప్పుడు లిజర్వేషను చేయించుకున్నాము కానీ, వచ్చేటప్పుడు చేయించలేదు. అప్పట్లో శిలాడి లో రట్టి ఎక్కువగా పుండేది కాదు. తిన్నగా బాబా దర్శనానికి వెళ్లిపోయే వాళ్లం. అక్కడ మూడు రోజులు పుండాలని నిర్మించుకున్నాము. అప్పుడు బాబాని ‘మేము వెళ్లే లోపున నాకేదైనా నిదర్శనం చూపించ’ మని ప్రార్థించాను. మూడురోజులు పూర్తయ్య తిలిగి బయలుదేరాము. నేను కోలినట్టు బాబా మహిమ చూపించలేదు అనుకున్నాను. లిజర్వేషను లేని కారణంగా మన్మాడ్ లో రైలు రాగానే సాధారణ బోగీ ఎక్కుసాము. చాలా రట్టిగా పుంచి. మా మగవారు ఎక్కలేదని తిలిగి మేము బిగిపోయాము. వాళ్లేమో, ‘ఎందుకు బిగిపోయారు మేము వేరే బోగీలో ఎక్కువాళ్లాము కదా’ అని అన్నారు. ఈలోపు రైలు బయలుదేల పోయింది.

మిగితా 29వ పేజీలో

గోర్యాని గ్రౌండ్ వీలులు

శ్రీ శ్రీనివాస్

పూర్వం జ్యోత్స్మీ భరద్వాజ గురుదేవుల లీలావైభవాన్ని కావలికి చెందిన శ్రీనివాస్ గారు ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు...

నేను 1998 - 99 ప్రాంతంలో కావలినుంచి మా అక్క కల్యాణివేళ్ళ ఇంటికి ఒంగోలుకు వచ్చాను. అక్కడ పున్నప్పుడు బాబా గుడికి వెళ్లడం అలవాత్తెంది. అక్కడ రంగారాపుగారు, లలిత మేడం, హరి, నాగేశ్వరరావు, రామకృష్ణ... వీళ్ళతో పరిచయమై పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు ఎంత గొప్పవారీ తెలుసుకున్నాను. నేను చిన్న పైవేట్ కంపెనీలో ఉద్యోగం చేసేవాడిని. సాయంత్రం వచ్చాక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గరకు వెళ్లి సేవచేసుకుంటుండేవారం. రాత్రి సేవంతా పూర్వాయ్యక మేమందరం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి గులించి మాట్లాడుకుంటూ సాధ్యమైనంత ఎక్కువసేపు గడిపేవారం. కనుక చాలా ఆలస్యంగా ఇంటికి వెళ్ళేవాడిని. మా బావగారు నన్ను బాగా కోపుడేవారు. అయినా ఏమీ పట్టించుకునేవాడిని కాదు. నన్ను పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అంతగా ఆకల్పించారు.

అదేవిధంగా ఎప్పుడైనా తెల్లివారురుమున వర్షం పడుతుంటే, ‘అయ్యా మాస్టరుగారు తడిసిపోతా’ రనిపించి అప్పటికప్పుడే గుడికి వచ్చేసేవాడిని. అప్పటిల్లి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధి మీద రేకులతో ఆచ్ఛాదన మాత్రమే వుండేది. రేకుల మధ్య వున్న సందులలోంచి నీళ్లు కారేవి. ఆ నీళ్లు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధి మీద పడేవి. ‘అయ్యా మనమేమా ఇంటిలో హాయిగా పడుకున్నాం, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తడిసిపోతారే!’ అనిపించి గుడికి వచ్చేవాడిని. నేను బయట సినిమాలకి, షికార్లకి తిలిగేవాడిని కాదు. ఖాళీ సమయం వుంటే గుడిలోనే నా

మకాం. అలాగే మా అక్కని కూడా రఘుని చెప్పుండేవాడిని. కొంతకాలానికి తను కూడా గుళ్లో సేవకి వచ్చేది.

ఆ రోజుల్లో ఎవరైనా, ఎప్పుడైనా తోచినది నివేదన చేసుకుని, కర్మారం తెచ్చుకుని హోరతి చేసుకోవచ్చు. నేను, ఒక రూపాయి దళించ పెట్టి, రెండుమూడు జిస్కుట్లు తెచ్చి నివేదన పెట్టి, కర్మారం వెలిగించి బాగా పెద్దగా శిష్యప్రియహరతి పోడేవాడిని. నా గొంతు రోడ్డు దాకా వినిపించేది. అయితే అలా నేనొక్కడినే హోరతి యిస్తున్నప్పుడు నా వెనుక చాలామంచి పున్నట్లు అనిపించేబి కానీ అక్కడ నేనొక్కడినే వుండేవాడిని. ఇప్పుడు ఆలోచించుకుంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నా భవిష్యత్తు ఆ రకంగా సూచించారేమోననిపిస్తుంది.

నేను చాలా ఉద్యోగాలు మారాను. ఎక్కడా పరిస్థితులు సలిగ్గా వుండేవి కాదు. రకరకాల సమస్యలు ఎదుర్కొలసి వచ్చింది. కానీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దయవల్ల సమస్యలు వచ్చినట్లే వచ్చి ఆస్త్రి సమసిపోతుండేవి. అలా చాలా సందర్భాలలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నన్ను కాపాడారు. అయినే నాకు పరిచయం కాకపోతే నా జీవితం ఎలా వుండేది ఊహకే అందదు. వారి గొప్పతనాన్ని అక్కడవున్న భక్తులద్వారా వింటున్నప్పుడు హృదయం పులకించి పోయేది. ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాకు కలలో కనిపించి, “వెళ్లు వెళ్లు!” అని చెప్పున్నారు. నేను పాదనమస్కారం చేస్తుంటే కూడా పట్టించుకోకుండా వెళ్లిపోతున్నారు. అప్పుడు కలలోనే రంగారాపుగాలి అమ్మాయి పెళ్లి వుందని, అదయ్యాక వెళతానసీ చెప్పాను. మళ్ళీ ఇంకొనసారి అలాగే కోపంగా వెళ్లిమని పోచుటించారు. కానీ ఎక్కడికి వెళ్లాలో చెప్పలేదు. అప్పుడు నేనొక ముఖ్యమైన కార్యం తలపెట్టాను. అదయ్యాక చూడిచ్చులే అనుకున్నాను. అదేమిటంటే

ఒకసారి నేను గొలగమూడి వెళ్లినప్పుడు వెంకయ్య స్వామి ఉత్సవ విగ్రహం చూశాను. వెంటనే నాకనిసించించి, ‘ఒంగోలులో బాబాకి, ఆమ్మహాలికి, రాములవాలికి.. అందలికి విగ్రహాలున్నాయి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి కూడా పుంటే బాగుంటుంచి కదా, వాలికి పల్లుకీనేవ చేసుకోవచ్చు’ అని. ఆ విషయం బాబా గుడి కమిటీ వాలితో అంటే, “మీరండరూ పూనుకుని చేసుకుంటే మాకేమీ అభ్యంతరం లేదు!” అన్నారు. నేను, నా స్నేహితుడు వెంకటస్వామి భినికి పూనుకుని చాలామంచి సహారంతో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి విగ్రహం తయారు చేయించాము. అప్పుడు కమిటీవారు గుళ్లో విగ్రహాలన్నింటికి చల ప్రతిష్ట చేస్తామన్నారు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి తరపున పీటలమీద ఒక దంపతులను కూర్చోమన్నారు. వెంకటస్వామి దంపతులు కూర్చోవడానికి నిర్ణయమైంది. కానీ తీరా ప్రతిష్ట సమయానికి అతనికి ఏదో ఆటంకం వస్తే, నేనూ, నా భార్య కూర్చుని కార్యక్రమం చేశాము. ఇది పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి కృపాకట్టం!

కాలాంతరంలో నేను నెల్లారుకు వెళ్లిపోవలసి వచ్చింది. అది పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ప్రణాళిక అని తరువాత అర్థమైంది. నెల్లారులో నేను కేబుల్ ఆపరేటర్ గా స్థిరపడ్డాను. అక్కడ నాకు ఎవ్వరూ పరిచయం లేరు. ప్రతిరోజూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధి దర్శనం అలవాటున్న నాకు, ‘ఎక్కడికెళ్లాలి? ఏదైనా ఎవరితో చెప్పుకోవాలి?’ అనిపించేబి. జేబులో సీజన్ టీకెట్ పెట్టుకుని ఎప్పుడు ఒంగోలు వెళ్లాలనిపిస్తే అప్పుడు రైలెక్కెనేవాడిని.

అలా ఒకసారి వెళ్లినప్పుడు ఒంగోలుమంచిరంలో నేవ చేసుకునే ఒక అమ్మాయి, శ్రీవెంకయ్యస్వామి సమాధికి వస్తుం ఇచ్చి గొలగమూడిలో సమిపించమని కోలింది. ఆ వస్తాన్ని తీసుకుని, దానితోపాటు కొన్ని శ్రీ సాయిలీలామృతం, శ్రీగురుచరిత్ర గ్రంథాలు కూడా గొలగమూడి తీసుకెళ్లాలని సంకలించి నెల్లారుకు బయలుదేల స్టేషనుకి వచ్చాను. తీరా నెల్లారులో బిగాక చూసుకుంటే చేతిలో సంచీ లేదు! అంటే ఒంగోలు స్టేషనులో మర్చిపోయాను. ఇక చేసేదేమీ లేక ఇంటికెళ్లిపోయాను. మళ్ళీ కొన్ని రోజులకు ఒంగోలుకు వెళ్లినప్పుడు రైల్స్ స్టేషనులో కొంటరులో అందలినీ అడిగాను. ఎవరూ ఏమీ చూడలేదన్నారు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గరకొస్తే ఆ అమ్మాయి నన్ను చూడగానే, “అన్నా! వస్తుం ఇచ్చావా?” అనడిగింది. నేను మౌనంగా అపునని, కాదని చెప్పక మధ్యస్థంగా తల ఊపాను. అలా నాలుగైదు నెలలు జిలగిపోయింది. అక్కడకి వెళ్లినప్పుడల్లా ఆ అమ్మాయి అడుగుతుండేబి. ‘ఈసారైనా ఇచ్చావా?’ అన్నట్లు. నేను నా పద్ధతిలోనే తలూపేవాడిని. ఒకరోజు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గర చాలా బాధపడ్డాను -- “ఎంటే మాస్టరూ! చాలా విలువైన మీ ర్యంధాలు, ఎంతో విలువైన వెంకయ్యస్వామి వస్తుం పోగిట్టాను. మీరు ఎలాగైనా వాటిని నాకు ఇప్పించాలి. ఆ అమ్మాయి ఎంతో నమ్మకంతో నాకు చెప్పిన సేవ నేను చేయలేకపోయాను!” అని చాలా సేపు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గర కూర్చుని బాధపడ్డాను. చిత్రంగా నేను బయలుదేల రైల్స్ స్టేషనుకి రాగానే అక్కడ వున్న పోలీసు కానిస్టేబుల్ నన్ను పిలిచి, “నువ్వు ఎప్పుడూ అడుగుతుండే ఆ సంచి రైల్స్ స్టేషన్లో వుంది తీసుకో!” అన్నాడు. నేను ఆశ్చర్యపోతూ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి మనస్సులోనే ప్రణామాలట్టించి, అవి దొరికినందుకు కృతజ్ఞతగా నేను పట్టుకెళ్లిన శ్రీసాయి లీలామృతం, శ్రీగురుచరిత్ర గ్రంథాలన్నీ అక్కడి ఉద్యోగులకు పంచేసి, వస్తుం వెంకయ్యస్వామివాలికి సమిపించాను. అటీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దయ!

నెల్లారులో నేనున్న ఇంట్లో ఇబిరకు నాగమునీంద్ర స్వామి ధుసి వేశారట. ఆ ప్రదేశం లోనే నేను బాబా, మాస్టరుగాలి పోటో పెట్టుకుని, ఒక్కడినే సత్సంగం చేసుకునే వాడిని. ఒకసారి సత్సంగమయ్యాక వెనక్కి చూడగానే 80 ఏళ్ళ ఆమె నిల్చుని వుంది. ఆమె అక్కడకి దగ్గరలోనే వుంటామని చెప్పింది. అలా ఆమెతో మొదలైన సత్సంగానికి గోపాల్ గారు, పద్మయ్యగారు మొదలైనవారు వస్తుండేవారు.

ఒకసారి విద్యానగరులో సత్సంగం జరుగుతోంది, రమ్మని గురుబంధువులు నన్ను పిలిచారు. సత్సంగానికి వెళ్లాను. అక్కడ మెట్ట శ్రీనివాసులరెడ్డిగాలతో, ‘మా ఇంటికి కూడా వచ్చినట్టుంగం చెయ్యమని అడిగాను. అలాగే ఆయన వచ్చి చెప్పారు. అలా ఆయన 3 సంవత్సరాలు నెల్లారు మా ఇంటికి వచ్చారు. ఆయన వచ్చినప్పుడు ఉదయంనుంచి సాయంత్రం దాకా సత్సంగం జిలగేబి.

ఇలా జరుగుతున్న సమయంలో మల్లిబార్జునరావుగారు ఒకసారి మా ఇంటికి వచ్చారు. ఆయన మాకు బంధువు

కూడా. ఆయన జె. జె. పేట గుళ్లో పూజాలిగా చేసేవారు. ఆయనకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు పాదుకలు ఇచ్చారు. వాటిని నాకు ఇస్తూ, “నేను ప్రస్తుతం జె. జె. పేట గుళ్లో పూజాలిగా మానేశాను. మళ్లీ ఇంకొక గుళ్లో చేరేవరకు ఈ పాదుకలు నీ దగ్గర వుంచు!” అని చెప్పారు. అలా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మా ఇంట్లో నాలుగు నెలలు వున్నారు.

ఆ సమయంలో నేను ఒకసారి ఒంగోలు వెళ్లి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల సమాధి దగ్గర ప్రదక్షిణం చేస్తూంటే, శ్రీ గురుడు అంతర్ధానమైన రోజున 11 మంచి భూహృతిలచేత రుద్రాభిషేకం చేయించమని బిపరీతమైన ప్రేరణ వచ్చింది. అప్పుడు మా ఇంట్లో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల పాదుకలుండటంవల్ల మాఘ బిపరీతి పాడ్యమినాడు పాదుకలకు రుద్రాభిషేకం చేయించాను. ఇది జలిగి ఇప్పటికి 14 సంవత్సరాలు. దాదాపు ఇప్పటివరకూ చాలా మహాత్మల మంచిరాలలో (ఒంగోలులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దగ్గర కూడా) శ్రీగురుడు అంతర్ధానమైన రోజున రుద్రాభిషేకాలు జరుగుతూనే వున్నాయి.

మా ఇంట్లో రుద్రాభిషేకం జలిగినప్పుడు జయచంద్రారెడ్డిగారువాళ్లు వచ్చారు. అప్పుడు వాళ్లు, ‘మా దత్త సాయి మంచిరంలో మీరు పారాయణలు చెయవచ్చు కదా!’ అన్నారు. అలా మేము కొంతమంచిమి కలిసి పారాయణలు చేస్తూ వున్నాము. కొంతకాలానికి నాకు శ్రీగురుచరిత్ర ప్రవచనాలు చేయించాలనిపించింది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల విద్యార్థులందిలసీ అడిగాను. శ్రీగురుచరిత్ర అనగానే ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. చెన్నయ్యగారు నేను ప్రయత్నం చేస్తానని మొదలుపెట్టారు. ఇప్పటికి తొమ్మిది సంవత్సరాలకు ముందు మొదలైన శ్రీగురుచరిత్ర ప్రవచనాలు, మొన్న గురుపుత్రిక శ్రీమతి వేదమ్మగారు వచ్చేవరకూ కొనసాగాయి. ఇదంతా కూడా ముమ్మాటికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల అనుర్ఘామే!

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నన్ను ఒంగోలునుంచి నెల్లారుకు రపించి, ఇక్కడ కూడా వాలి సేవచేసుకునే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించినందుకు కృతజ్ఞతలు తెలియచేసుకుంటూ, జన్మ జన్మలకూ వాలి సేవాభాగ్యాన్ని అనుర్ఘమించవలసినటిగా అంజలి ఘటించి ప్రార్థిస్తున్నాను.

ఓం సత్యంగప్రదాయ శ్రీ భరద్వాజ గురువే నమః!

ద్వారకామాయి అనుభవమంచపము

జవపేజీ తరువాయి

అప్పుడు జంకా అయ్యామయం అయిపోయాము. ఎందుకంటే రేపటిదాకా ఇక్కడ ఎలా గడపాలి అన్న ఆలోచనతో గాబరావేసింది. ఇంతలో నెమ్ముబిగా రైలు ఆగింది. మేము ఆశ్చర్యంగా చూస్తుంటే, రైలులో వాళ్లు ఎక్కండి ఎక్కండని మమ్మల్ని తొందర చేశారు. మేము మా కెదురుగా వున్న బోగీ లోకి ఎక్కేసాము. అందులో ఒక మనిషి కూడా లేరు. అది ఆడవాళ్ల బోగీ,,, అందరం కూర్చున్నాక రైలు కబిలింది. కానేపటికి టి.సి. వచ్చి బిష్టుయం అంతా విని, మా మగవాళ్లని తీసుకెళ్లి పక్క బోగీ తలుపు తీయించి వాళ్లకి అక్కడ ఏర్పాటు చేశారు. ఆ రాత్రి నాకు నిద్ర పట్టలేదు. ఇది ఎలా సంభవం అయింది? సీటే దొరకదు అనుకుంటే హాయిగా పడుకోడానికి కూడా ఏర్పాటు చేశాడు బాబా. నేను ఏదైనా మహిమ చూపించమంటే ముందు బాగా చెమటలు పట్టేలా హడలకొట్టి, తరవాత ఎంతో ఆదరణ చూపించారు. అయినా ఇంతకు ముందు చూపించిన మహిమలు సరిపోలేదు నాకు. ఇక ఎప్పుడైనా మహిమ చూపించు అని ఆడగాలంటే, ఒళ్లు దగ్గర పెట్టుకోవాలని ఆర్థమైంది.

నేను కొన్నాళ్లు ధ్యానం చేధ్యామని ప్రయత్నం చేసాను. ఒకసారి ధ్యానానికి కూర్చుంటే, ధ్యానం కుదరలేదుకానీ, నిద్ర వచ్చింది. ఆ నిద్రలో ఒక స్ఫుర్పుం వచ్చింది. ఆ స్ఫుర్పుంలో,,, బాబా ఒక పళ్ళులో అన్నం కలిపి, ఒక ముద్ద నా నోట్లో పెడుతున్నారు. ‘చీ, చద్దన్నం నాకు వద్దు’ అని వాలి చెయ్య తోసేసాను. అటీ స్ఫుర్పుం నాకు చిన్నప్పటినించి చద్దన్నం అంటే యష్టం వుండడు. వేడి వేడి అన్నం తినడం ఇష్టం. అంటే బాబా అంతటిపారు అన్నం పెడుతుంటే కూడా చద్దన్నమని తినలేదు, స్ఫుర్పుంలో కూడా దానిమీద ఎంత అయిష్టతో కదా! అనుకున్నాను. తరవాత మాకు చాలా కష్టాలు వచ్చాయి. బాబా నాకు ఆద్యం అనే ముద్ద పెడుతుంటే తోసేసానేమో అని బాధ పడేదాన్ని. అప్పుడు, వాలినే నమ్ముకుని పారాయణ చేసుకుంటూ వుంటే, కరుణతో తిలిగి ఒడ్డున పడేసారు. ఈనాటికి మా కష్టసుఖాల్లో వారే అండగా వుండి మమ్మల్ని కనిపెట్టి కాపాడుతున్నారు.

సమ్మర్థ సద్గురు సాయినాథునికి శతకోటి వందనాలు!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00
శ్రీ దత్తావతార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ హూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్ఫుము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జ్ఞాగ్యతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఆతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమపుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

పురోజుల్లే అలిమేలు మంగళమ్మె తల్లి తృతీయ ఆరాధనా మహారాత్రువము తిథి ప్రకారము మే నెల 31 సాగుముళ్ళంపొడు రామ శివారులో పుస్తక వాల లిప్పు సాస్థిధానములో భక్తులందరూ షైఖంగా జరుపుకున్నారు

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

పూరజ్ఞ గురుదయపత్రి కైలె లెల్లపేలు మంగమ్మ తల త్రైతీయ అయిధనా యవతోళ్ళయి జూన్ నెల వార ఔర్కొన్ ట్రైకారసం జీలో, సంతసుభాతలపోడు మండలం, గుమ్మించోడు గ్రామ శిఖారులో తున్న ఏల లిప్పు సున్నిధానములో పూరజ్ఞ గురు పుత్రులు తీవ్యారక బాబు గారు, పూరజ్ఞ గురు పుత్రుకు శ్రీమతి చేరమ్మ గారితో కలిసి భక్తులందరూ ఐభవంగా జరువుకున్నారు.

